

HỎI VÀ ĐÁP

Xin chào, các bạn, thật vui khi được ở đây tối nay. Và tôi... cách mà tất cả điều này đến trên tôi, là bởi vì tôi thì...đang nghĩ sáng nay về người anh em của tôi, và làm thế nào mà tôi biết hai buổi nhóm trong một ngày có nghĩa gì.

2 Và tôi—tôi đã có một chút ssst trong cổ họng của tôi. Tôi giảng rất nhiều. Và rồi ngay khi tôi vào thành phố, thung lũng này, phần nhỏ này phía sau vòm miệng ở đây từ một loại nào đó... cái này, họ gọi nó là...Với khí hậu này ở đây trong thung lũng, nó cứ sưng to đến nỗi tôi cứ phải nuốt nước bọt suốt khi tôi ở đây trong thung lũng. Và tôi đi ra ngoài, vài ngày, nó biến mất. Quay lại, nó sưng lên lại.

3 Và tôi gần như có một tình cảm dành cho Anh Neville, biết rằng—rằng chúng ta có thể đi xa hơn một chút trên con đường hơn những gì một số bạn trẻ đang làm, và vì vậy chúng tôi đang nhìn theo cách khác. Vì vậy chúng tôi có cảm tình dành cho nhau, và điều đó càng nhiều hơn khi những ngày bắt đầu đến gần, những ngày xấu ác đang đến gần. Và rồi biết rằng chúng ta sẽ đi ngay bây giờ, ngay bây giờ, ý Chúa.

4 Và tôi nghĩ, anh em biết đấy, Anh Boze sẽ có mặt ở đây vào tối Chúa nhật tới, tôi tin thế. Tôi...Anh em đã nhận được điều đó không? Vâng, và tối Chúa nhật tới. Anh ấy có một—một bộ phim anh ấy muốn chiếu, về các sứ mệnh của anh ấy từ nước ngoài nơi...Anh ấy đã có một—một giấc mơ đến với anh ấy nhiều năm trước, về việc đến Chicago. Và anh chàng tội nghiệp có lần cảm thấy thất vọng tất cả, nói rằng sứ điệp của anh chưa bao giờ được ứng nghiệm. Và tôi đã giải thích cho anh ấy điều đó như thế nào rằng Chúa đã làm ứng nghiệm rồi. Sau đó anh ấy đã hiểu được nó.

5 Vì vậy rồi Chúa đã cho anh một giấc mơ khác. Và rồi khi sự thông giải đến, bảo anh ấy đi đâu và làm gì. Và anh ấy đã đi qua đó và, chao ôi, ồ, chao ôi, đến Kenya và Tanganyika và Uganda, và những quốc gia ở đó, điều Chúa đã làm cho họ trong sứ mệnh

của họ thật là kỳ diệu. Và anh ấy muốn cho thấy bức tranh, chỉ để cho thấy những gì Chúa đang làm giữa những người đó, những bộ lạc Châu Phi ở đó. Ý Chúa, vào tháng Giêng, tôi muốn tham gia cùng anh ấy ở đó cho...và họ giữa những bộ tộc đó, cho một buổi nhóm ngay trước khi tôi đi xuống Rhodesia và Nam Phi lần nữa.

⁶ Và, thế thì, đó là tối Chúa nhật sắp tới, vì vậy hãy nhớ, bây giờ. Và hãy cầu nguyện thật nhiều cho Anh Joseph, anh ấy là một anh em trẻ tốt. Tôi đánh giá cao anh ấy rất nhiều, sự thông công của anh ấy và vâng vâng.

⁷ Sau đó, tuần sắp tới này, chúng tôi rời đi sau đó để...lên ở Southern Pines, rồi xuống Columbia, Nam Carolina; rồi từ đó đến Cow Palace, Bờ biển phía Tây, rồi lên Grass Valley; và đến Hội chợ Thế giới, rồi lại đến Oregon; rồi đến British Columbia, và vâng vâng, cứ thế cho đến cuối mùa thu năm nay. Rồi chúng tôi hy vọng, vào mùa thu này, ý Chúa, sẽ có thêm một số buổi nhóm ở đây, nếu Chúa sẵn sàng.

⁸ Rồi tôi nghĩ, trước khi tôi rời đi, sẽ là một điều tốt để hỏi một vài câu hỏi. Anh em biết đấy, anh em tìm thấy những gì trong lòng của mọi người khi anh em đặt câu hỏi. Và thế nên tôi nghĩ, anh em biết đấy, tối nay, chỉ hầu như có một cuộc nói chuyện chân tình nho nhỏ với bầy—bầy nhỏ, của những người ở đây, chỉ—chỉ nói chuyện với anh chị em từ—từ tấm lòng của chúng ta. Đôi khi tôi nghĩ rằng điều đó tốt hơn là giảng một bài giảng, chỉ hầu như hiểu nhau hơn.

⁹ Chúng ta biết ơn Chúa vì những gì chúng ta đã thấy Ngài làm trong tuần này để đáp lại lời cầu nguyện, điều đó rất nổi bật. Và vì vậy chúng ta rất biết ơn, thật rất biết ơn.

¹⁰ Và chúng ta thấy thời điểm và thời kỳ cuối cùng đang đến gần, biết rằng điều gì đó sắp xảy ra. Và không ai ngoài những gì biết đó là thật, nếu người đó là một—nếu người ấy là một người suy nghĩ. Chúng ta biết, chúng ta nhìn vào đó qua nhiều thời đại, mỗi người đã xem nó. Nhưng, anh em biết đấy, có quá nhiều điều xảy ra bây giờ. Chúng ta—chúng ta biết rằng nó đúng...không thể xa được. Và bây giờ có lẽ tôi sẽ nói về một số điều đó trong giây lát.

11 Nhưng bây giờ, để bắt đầu, chúng ta hãy cúi đầu cho một lời cầu nguyện. Và trong khi chúng ta cúi đầu, tôi tự hỏi nếu có điều gì đó trong tấm lòng của chúng ta, mà chúng ta muốn được nhớ đến trong lời cầu nguyện trước Chúa. Nếu đúng như vậy, cứ giơ tay lên. Ngài sẽ hiểu, Ngài biết tất cả về nó. Chỉ yêu cầu nào đó mà anh em muốn nói, “Chúa ôi, xin nhớ đến con.” Xin Chúa ban phước cho mỗi người trong anh chị em.

12 Lạy Cha Thiên Thượng của chúng con, khi chúng con đến tối nay đến gần Ngôi ân sủng đó, mà Chúa đã rất nhân từ bảo chúng con mạnh dạn đến trước Ngôi của Đức Chúa Trời và ân điển của Ngài, để cầu xin bất kỳ yêu cầu nào mà chúng con cần. Ngài đã phán với chúng con nếu chúng con có hai hoặc ba người nhóm lại với nhau và nhóm lại trong Danh Ngài, thì Ngài sẽ ở giữa chúng con. Và rồi bất cứ điều gì chúng con mong muốn, nếu chúng con cầu xin nó, chúng con sẽ nhận được nó nếu chúng con chỉ tin rằng chúng con sẽ nhận được nó.

13 Ngài biết tình trạng trong thời đại này và tình trạng của hội thánh và của dân sự, và các thỉnh cầu của chúng con trước Ngài. Bây giờ, Ngài đã thấy những bàn tay, Chúa ôi. Ngài biết tấm lòng của mọi người, và mong muốn của họ và nhu cầu của họ. Và chúng con thấy thì giờ đang đến gần, bây giờ nó đang tập hợp chặt chẽ, những đám mây lớn và đang lắng xuống. Những điều mà các nhà tiên tri đã nói về hàng trăm năm trước, chúng con thấy chưa bao giờ xảy ra cho đến thời điểm này, và ở đây chúng con thấy điều đó ngay trong thời đại của chúng con.

14 Bây giờ chúng con cầu nguyện, Cha ôi, rằng Ngài sẽ ban cho chúng con những phước hạnh mà chúng con cầu xin. Xin chữa lành người đau ốm và bệnh tật. Xin phục hồi cho hội thánh của Ngài, Chúa ôi, quyền năng sống động của Đức Thánh Linh, làm sống động đức tin mà điều chúng con cầu xin chúng con tin tưởng. Chúng con tin rằng chúng con nhận được nó bởi vì chúng con chắc chắn rằng đó là ý muốn của Đức Chúa Trời ban nó cho chúng con trước khi chúng con cầu xin. Chúng con không cầu xin điều sai trái, chúng con đang cầu xin vì cơ Nước Đức Chúa Trời, vậy chúng con cầu xin để Ngài sẽ ban cho chúng con.

15 Xin ban phước cho sự nhóm lại của chúng con với nhau, mục sư của chúng con, những người làm việc trong nhà thờ, mọi người, những chi thể của Thân Thể Đấng Christ đang hiện diện. Những người không phải là chi thể của Thân thể Đấng Christ, ngày nay đang tìm kiếm nơi trú ẩn ở đâu đó, mua hầm trú bom cho sân sau, Chúa ơi, xin cho họ đến dưới sự che chở ẩn náu của Đức Chúa Jêsus, biết rằng khi cuộc sống này kết thúc sẽ có Sự sống bên kia. Cảm ơn Ngài vì lời hứa.

16 Xin ban cho chúng con câu trả lời cho những câu hỏi này tối nay, để chúng con có thể làm thỏa mãn mọi tấm lòng bằng Lời Ngài. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

17 Sắp đến gần ngày Chúa đến, đó là một sự đảm bảo lớn biết bao!

18 Tôi đã nói một lúc trước, ai đó đã nói điều gì đó về *bảo hiểm*, cách đây không lâu, tôi đã cùng với các Thương Gia tham dự một trong những hội nghị của họ, một hội nghị quốc tế. Tôi chỉ tham dự một, khu vực. Tôi nói thay cho các Thương Gia Phúc Âm Trọn Vẹn trên toàn thế giới. Và sau đó điều này—hội nghị này ở Bồ Tây, và tất cả những người nổi tiếng đang ngồi ở đó từ khắp nơi trên thế giới, với...ăn mặc và trang nghiêm như vậy. Một trong số họ nói với tôi, “Tôi nghe ai đó gọi cho anh là ‘Mục sư khả kính.’”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Nói, “Anh là một thầy giảng à?”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

Anh ấy nói, “Anh đang làm gì với những thương gia này?”

Tôi nói, “Tôi—tôi là một thương gia.”

“Ồ?” Nói, “Anh kinh doanh loại gì?”

Tôi nói, “Sự bảo đảm.”

19 Anh ấy hiểu lầm tôi, anh ấy nghĩ tôi nói bảo hiểm. Vì vậy, anh ấy nói với tôi, anh ấy nói, “Anh đang ở công ty nào?”

Tôi đã nói, “Công ty Thiên đàng.”

Anh ấy nói, “Tôi không nghĩ rằng tôi biết công ty đó.”

Tôi đã nói—nói, “Cái gì—anh bán loại bảo hiểm gì?”

20 “Tôi không hề...” Tôi nói, “Tôi không hề nói *bảo hiểm*, tôi nói *bảo đảm*.”

Nói, “Ý anh là gì?”

Tôi nói:

Bảo đảm phước hạnh, Chúa Jêsus là sự bảo đảm của tôi!

Ô, tôi từng vui nếm phước Thiêng liêng diệu vinh!

Hưởng cơ nghiệp cứu rỗi, được Đức Chúa Trời chuộc mua,

Sạch tinh bởi Huyết Ngài, tái sinh bởi Thần Linh.

21 Vì vậy, đêm đó khi tôi được giới thiệu cho chương trình truyền hình, tôi đã nói điều đó. Và tôi nói, “Bây giờ tôi—tôi có các chính sách ở đây nếu bất kỳ ai trong các bạn nào ở đây hoặc trên khắp đất nước, quan tâm đến một chính sách, tôi muốn nói chuyện với các bạn ngay sau buổi nhóm. Sự bảo đảm, sự bảo đảm phước hạnh!”

22 Bây giờ, tôi nghĩ, trong việc hỏi những câu hỏi này, nó có thể giúp tôi tiếp cận một chút với suy nghĩ của—của anh em. Tôi có hai câu. Khi tôi bước vào cửa, Billy nói rằng còn nhiều nữa, nhưng, dĩ nhiên, tôi không có cơ hội xem qua chúng. Và tôi muốn chắc chắn rằng mình đúng với Kinh Thánh ngay trước khi tôi trả lời nó, bởi vì anh em đã...muốn nó là cách đó, hoặc trước khi tôi trả lời nó. Vì vậy có lẽ tôi có thể giữ chúng lại vào lúc khác. Bây giờ, một trong những...Và trong sự trả lời những câu hỏi này bây giờ, hãy nhớ, tôi chỉ đang cố gắng hết sức mà tôi có thể.

23 Tôi không trả lời các câu hỏi trong các buổi nhóm. Tôi đã thử nó một lần và gặp rắc rối. Họ đã hiểu lầm tôi. Đó là về Ông Allen, hoặc về chứng cứ về huyết và dầu và vân vân, trên tay và mặt, là chứng cứ của Đức Thánh Linh. Tôi nói, “Ồ, tôi không biết về điều đó,” tôi nói, “tôi chưa bao giờ thấy bất cứ điều gì về nó trong Kinh Thánh.” Tôi nói, “Nhưng tôi—tôi tin rằng tôi có thể...có thể giảng như người anh em này, tôi sẽ không đặt trên cảm xúc. Tôi chỉ rao giảng Phúc Âm,” và tiếp tục.

²⁴ Và vậy là họ nhận được một lá thư, có tính quốc tế, “Anh Branham kính mến...” vì vậy nó đã đi khắp nơi. Và họ chỉ hiểu lầm nó. Và chúng tôi đã gửi cho họ những cuộn băng và để họ phát lại và thấy tôi...Nói rằng tôi “lên án người này.” Tôi—tôi đã không. Tôi không bao giờ lên án bất kỳ anh em nào. Đôi khi tôi có thể không đồng ý với họ, nhưng tôi làm điều đó một cách thân thiện.

²⁵ Và rồi cách đây không lâu ở đây, một người đã viết một cuốn sách về người này, về, *Cái Căn của Quỷ*. Rồi tôi nghĩ đã đến lúc có thể khắc phục điều đó hoặc cho anh ấy biết. Và người đã viết cuốn sách đã chỉ trích mọi nhà truyền giáo trên cánh đồng truyền giáo này trừ tôi, và anh ấy đã ngồi ngay trong buổi nhóm của tôi, vì vậy tôi nói, “Tôi đánh giá cao không phải...những lời chỉ trích, nhưng...” Tôi đã nói...Người anh em này, một cách thẳng thắn, anh ấy khen nó trên tờ *Tạp san Cơ-đốc*, anh ấy nói rằng tôi là người không bao giờ nhận tiền dâng và xin tiền mọi người, và đại loại như thế, và anh ấy đánh giá cao điều đó. Và người đàn ông ấy ngồi đó. Nhưng có một cơ hội là tôi biết rằng người đàn ông đó đã nói điều gì đó không đúng về Anh Allen.

Anh ấy nói, “A. A. Allen đã viết cuốn sách *Cái Căn của Quỷ* này.”

²⁶ Vậy thì, A. A. Allen chưa bao giờ viết cuốn sách đó. Tôi biết tác giả của cuốn sách đó. Và tôi đã nói, “Bây giờ, nếu người mà đã viết nó không đủ chân thành để đi ra ngoài và kiểm tra xem ai đã viết nó trước khi anh ấy chỉ trích Anh Allen, tôi phân nào tin rằng một số lời chỉ trích khác của anh ấy không phải do những anh em này.” Hiểu không? Và người đàn ông ca ngợi tôi đang ngồi ngay đó. Nhưng chỉ để cho anh ấy biết rằng tuyên bố của anh ấy là sai, anh em thấy đấy, Anh Allen chưa bao giờ viết cuốn sách đó, tác phẩm *Cái Căn của Quỷ*.

²⁷ Giờ đây, khi trả lời những câu hỏi này, chúng là những gì tôi biết rõ nhất. Và nếu...Tôi sẽ cố gắng trả lời họ bằng Kinh Thánh.

²⁸ Bây giờ, điều đầu tiên được tìm thấy, tôi tin, trong Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương thứ 7 và câu thứ 15. Vì vậy bây giờ chúng ta sẽ cố gắng xem lại đoạn Kinh Thánh đó và xem nó như thế nào, và xem thử chúng ta có thể giúp người quý giá đang đặt

câu hỏi này không. Bây giờ. Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương 7, câu 15. Và tôi cho rằng hiện tại người đó đang có mặt. Bây giờ đây là cách Nó đọc:

Nhưng nếu người chưa lập gia đình phân rẽ, hãy để người ấy phân rẽ. Một anh em hay là một chị em chẳng phải cảm buộc gì trong trường hợp như vậy: Đức Chúa Trời đã gọi chúng ta đến sự bình an.

169. Bây giờ. **Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương 7, câu 15.** Bây giờ câu hỏi họ đã hỏi: **Anh Branham, điều này có nghĩa là một người chị hay một người anh được tự do tái hôn phải không? Không.**

²⁹ Thấy đó, anh em không hiểu câu hỏi của anh ấy ở đó và những gì anh ấy đang nói. Họ không được tự do. Hãy xem, điều đó sẽ tạo nên sự mâu thuẫn trong Kinh Thánh, và Kinh Thánh không mâu thuẫn chút nào. Hiểu không? Bây giờ, chúng ta hãy... Anh em thấy đấy, giống như anh em có thể làm cho Kinh Thánh (chỉ bằng cách đọc một câu) nói bất cứ điều gì anh em muốn nó nói, để phù hợp với suy nghĩ của anh em. Nhưng anh em phải nghĩ rằng họ đang nói chuyện về.

³⁰ Giống như nếu—nếu tôi đang nói chuyện với Anh Neville và anh em—và anh em đã nghe tôi nói từ đó, “cái bảng.”

³¹ Và sau đó anh em sẽ bỏ đi, anh em sẽ nói, “Anh biết anh ấy đang nói về cái gì không? Chúng ta đã làm anh ấy chán tối nay.” Hiểu không? “Không,” người kia sẽ nói, “điều đó sai, điều đó có nghĩa là anh ấy—anh ấy nợ một khoản lương, anh ấy sẽ trả nó.” Người kia nói, “Ồ, không, anh ấy không có ý đó, ý anh ấy là tấm bảng bên hông nhà.” Và người kia nói, “Không, tôi nói cho anh biết, tôi tin rằng anh ấy đang cố nói về việc khoan một cái lỗ.” Hiểu không? Hiểu không?

³² Anh em phải tìm hiểu cuộc trò chuyện, sau đó anh em mới biết mình đang nói về cái gì, vì Phao-lô ở đây đôi khi đang trả lời lại câu hỏi của họ.

³³ Đôi khi họ nói, “Kinh Thánh mâu thuẫn với chính Nó.” Tôi muốn tìm thấy điều đó. Nó không mâu thuẫn. Tôi thì—tôi đã ba mươi hai năm đứng sau bục giảng, tôi chưa bao giờ thấy một

sự mâu thuẫn. Hiểu không? Nó không mâu thuẫn với chính Nó! Nó là vậy...Chính anh em đang mâu thuẫn với Nó, đấy, và không hiểu Nó. Đức Thánh Linh là Đấng Mặc Khải, Đấng Bày Tỏ về Lời. Do đó, sự mâu thuẫn...

³⁴ Hãy xem, Phao-lô đang viết cho họ, nói rằng, “Anh em đã hỏi một điều *như vậy-như vậy*.” Chỉ có điều, ông không chỉ đang nói anh em đã hỏi nó, ông chỉ *đang nói* điều đó. Rồi ở đây ông quay lại và trả lời, mà ngược lại với những gì họ hỏi.

³⁵ Họ hỏi, “Chúng tôi làm *như vậy*, và *như vậy*, và *như vậy*.” Và Phao-lô quay lại và nói điều gì khác, xem, trông có vẻ như đó là một sự mâu thuẫn. Không phải. Nếu anh em sẽ chỉ đọc toàn bộ câu đó, toàn bộ chương, anh em sẽ nhận ra rằng ông—ông đang cố giải thích những gì họ đã viết cho ông.

³⁶ Bây giờ, ngay tại đây điều đó trông có vẻ như nó sẽ cho... Và đó là cách anh em có những mâu thuẫn trong Kinh Thánh, nhưng không phải vậy. Bây giờ, có vẻ như, ở đây, rằng người đó đang muốn biết, hoặc câu hỏi những gì họ muốn biết:

Một anh hay chị em trong Chúa, có thể kết hôn hoặc tái hôn và được tự do, nếu họ rời bỏ người bạn đời của mình để tái hôn lần nữa không? Không.

³⁷ Bây giờ chúng ta hãy lấy...bắt đầu từ câu thứ 10:

...với những kẻ đã cưới gả rồi thì tôi ra lệnh, nhưng chẳng phải tôi, bèn là Chúa, (Hiểu không?), Hãy để vợ không nên lìa bỏ chồng: (Hiểu không?)

Nhưng...nếu nàng phân rẽ nhau, thì nên ở vậy đừng lấy chồng khác, hay là phải lại hòa thuận với chồng mình: còn chồng cũng không nên để vợ. (Đó là các Mạng Lệnh của Chúa, đấy.)

Nhưng tôi nói với những người còn lại, chẳng phải Chúa: (Hiểu không?) Song nếu người anh em nào có vợ mà không tin,...

³⁸ Bây giờ, hãy xem chủ đề của anh ấy, đấy. Và anh em đọc tiếp phần trước này, xuyên suốt chương này, anh em thấy rằng họ nghĩ, “Nếu chúng tôi lấy một người vợ và cô ấy là...chúng tôi... Tôi đã kết hôn và tôi trở thành một người tin, và vợ tôi không

phải là một người tin, hãy để tôi bỏ cô ấy đi.”Ồ, không. Không phải vậy. Anh em không thể làm điều đó, hiểu không? Thấy:

...Nếu người anh em nào có vợ mà không tin, và nàng bằng lòng ở đời với mình, thì không nên bỏ nàng đi. (Đó là, không phải vì hôn nhân, đó là bởi vì không tin. Không phải “tái hôn” lại. Thấy đó, hãy ở lại với cô ấy!)

Và nếu người phụ nữ có một người chồng không tin, và nếu người bằng lòng ở đời với mình, thì vợ cũng không nên lìa chồng. (Đúng vậy! Hiểu không?)

Vì chồng không tin hơn vợ mình được nên thánh, và vợ không tin hơn chồng mình tin được nên thánh: bằng chẳng vậy con cái anh em nên chẳng sạch; song nay họ đều là thánh.

Nếu kẻ không tin Chúa muốn phân rẽ, thì hãy để người ấy cho phân rẽ.

³⁹ Bây giờ, nếu người không tin nói, “Tôi sẽ không sống với anh nữa, anh đã trở thành một Cơ-đốc nhân.” Đến...Một người nói với vợ mình, “Bởi vì em đã được cứu, và sẽ ra khỏi thế gian nơi chúng ta đã từng ở, tôi sẽ rời xa em.” Bây giờ, chị em không thể làm gì được về điều đó, hãy để anh ấy phân rẽ. Hiểu không?

⁴⁰ Hoặc người đàn bà nói với chồng, “Tôi sẽ không hòa nhập với đám cuồng tín thánh đó. Tôi sẽ không làm điều này! Tôi sẽ chia tay và rời xa anh.” Anh em đừng rời khỏi hội thánh, anh em để cô ấy rời đi. Hiểu không?

⁴¹ Anh hay chị em không bị trói buộc trong trường hợp như vậy, nghĩa là, nếu người bạn đồng hành của anh chị em đang gạt bỏ anh chị em và muốn phân rẽ vì Điều đó. Anh chị em không cần phải giữ lấy họ. Nếu họ muốn rời bỏ anh chị em và họ sẽ rời bỏ anh chị em vì cứu cánh của Đấng Christ, hãy để họ rời bỏ. Nhưng anh chị em không thể tái hôn! “Nhưng Chúa đã kêu gọi chúng ta đến với sự hòa bình.” Hiểu không? Bây giờ, không phải rằng anh chị em có thể tái hôn lần nữa, ông đã tuyên bố điều đó, nhưng anh chị em không cần phải sống với một người chồng hoặc một người vợ không tin đạo nếu họ không sẵn lòng.

⁴² Nếu họ sẵn lòng, hãy nói “Bây giờ, anh cứ đi đến nhà thờ. Và nếu anh muốn đi xuống đó, đó là việc của anh. Anh muốn đi đến nhà thờ của anh, anh cứ đi. Còn tôi, tôi không tin Điều đó. Và tôi—tôi sẽ làm bất cứ điều gì cho anh, tôi sẽ không cản đường anh, anh cứ đi,” thế thì anh em cứ ở yên đó, biết đâu đời sống được thánh hóa của anh em sẽ thánh hóa người tin đó, khiến họ tin theo. Hiểu không? Người này hoặc người kia, đàn ông hay đàn bà, đấy. Anh em...

⁴³ Nhưng bây giờ chỉ nói, “Tôi...Anh Branham, tôi đã kết hôn và vợ tôi là một người ngoại đạo, và đây là một người chị ở đây tôi có thể kết hôn. Tôi sẽ bỏ người này và cưới người kia.”Ồ, không! Không, thực sự! Lời thề của anh em là cho đến khi chết mới chia lìa, và không có gì khác trên đời sẽ cho phép anh em kết hôn (trong Kinh Thánh) cho đến khi người phối ngẫu của anh em chết. Đúng thế. Đó là điều duy nhất cho phép họ! Không có chuyện tái hôn ở đâu cả, ngoại trừ một người phối ngẫu đã chết. Chỉ thế thôi. Hiểu không?

⁴⁴ Anh em không thể làm cho Nó mâu thuẫn với chính Nó. Vì vậy chỉ đọc những câu trước và sau, và anh em sẽ nắm bắt được những gì ông đang nói về. Bây giờ, điều này có nghĩa là ở đây, không phải...Xem:

Điều này có nghĩa là một chị hoặc anh được tự do tái hôn không?

⁴⁵ Không, thưa quý vị. Hãy xem, ông đã giải thích điều đó trước. Xem:

...về những kẻ đã cưới gả rồi thì tôi truyền lệnh, nhưng chẳng phải tôi, bèn là Chúa, Hãy để cho vợ không nên lìa bỏ chồng:

Nhưng và nếu phân rẽ nhau, thì vợ nên ở vậy đừng lấy chồng khác, hay là phải lại hòa thuận với chồng mình:...
(Hiểu không?)

⁴⁶ Không có chuyện như tín đồ nào từng được hòa giải để tái hôn lần nữa, trong khi một người phối ngẫu còn sống.

Bây giờ, đây là một câu khác. Câu thứ hai là như thế này:

170. Kẻ ác sẽ có thân thể như thế nào trong lần sống lại cuối cùng tại Sự Phán xét Ngai Trắng Lớn?

47 Tội nhân đó sẽ sống lại trong sự sống lại để bị phán xét trong thân thể mà anh ta đã phạm tội. Hiểu không? Người ấy sẽ phải chịu Sự Phán xét trong sự sống lại.

48 *Sự sống lại* không phải là sự thay thế, nó là “đưa lên người mà đã đi xuống.” Khi Chúa Jêsus sống lại từ kẻ chết, Ngài là cùng một thân thể đã đi xuống, Ngài đã sống lại trong cùng một thân thể như vậy. Chúng ta sống lại lên trong cùng một thân thể mà chúng ta đi xuống; đó là sự sống lại, không phải sự thay thế.

49 Bây giờ, Kinh Thánh nói rằng...rằng chúng ta sẽ bị phán xét theo những tội lỗi đã làm trong thân thể này. Và, khi kẻ ác trỗi dậy, người đó sẽ bị phán xét trong cùng một cơ thể mà anh ta đã phạm tội, giống như vậy.

171. “A-đam ăn ở với vợ mình là Ê-va; và” (liên từ) “nàng thụ thai, và sanh ra Ca-in.” Tôi tin tất cả những gì anh dạy, nhưng có...tôi sẽ...Làm thế nào tôi sẽ trả lời cho người nào đó người—người mà nói rằng nàng đã không thụ thai sau khi A-đam đã ăn ở với nàng, vì liên từ “và.” “A-đam biết vợ mình; và nàng thụ thai, và sinh ra Ca-in.”

50 Bây giờ, người lớn chúng ta biết “biết” có nghĩa là gì. Bây giờ, câu hỏi liên quan đến liên từ. Bây giờ, nếu anh em chú ý, thưa các bạn, hãy xem, anh—anh em không thể làm cho Kinh Thánh nói một điều một nơi và điều gì đó điều gì đó khác. Nó phải nói điều giống như vậy mọi lúc. Và nếu anh em hiểu Nó đang nói điều này ở đây và điều gì đó khác ở đây, thì sự giải thích của anh em là sai. Hiểu không? Anh em không thể làm điều đó. Anh em không thể để Ê-va bị lừa bởi con rắn và sau đó tìm thấy nàng ở một nơi khác bị lừa một lần nữa. Hiểu không? Và lần đầu tiên nàng bị quyến dụ là khi nàng thụ thai. Anh em không thể làm cho nàng bị lừa đối hai lần.

51 Chỉ để tôi chỉ cho anh em về liên từ của anh em. Khi đọc Kinh Thánh, anh em phải biết cách sắp xếp những liên từ của mình. *Liên từ* được sử dụng để nối các thành phần trong câu của anh em lại với nhau. Hiểu không? Nào hãy xem điều này. Bây giờ,

trong Sáng thế ký 1:26, hãy xem liên từ này, và sau đó anh em giải thích câu này và sau đó tôi sẽ cho anh em biết làm thế nào ông...khi A-đam biết vợ mình. Sáng thế ký, chương 1, và bắt đầu với câu thứ 26. Bây giờ, lắng nghe kỹ. Đức Chúa Trời đã làm sự sáng tạo của Ngài bây giờ, và Đức Chúa Trời để cho trái đất sanh ra các loài bò sát và mọi vật do đất sanh ra. Bây giờ, trong chương 26...Câu thứ 26 của chương 1 Sáng thế ký:

Và Đức Chúa Trời phán, Chúng ta hãy tạo ra con người theo hình ảnh của chính chúng ta, theo hình ảnh của chính—chính chúng ta:... để họ (người đàn ông)... (không phải người đó; “họ,” xem, số nhiều) quản trị trên các loài cá biển, và trên các chim trời, và trên gia súc, và trên... (Xem “và, và, và” ràng buộc với nhau?)...trên trái đất, và trên mọi loài vật mà bò trên mặt đất.

Vì vậy Đức Chúa Trời đã tạo ra con người theo hình ảnh của chính Ngài, theo hình ảnh của Đức Chúa Trời đã tạo ra người đó; đã tạo ra họ người nam và nữ (cả người nam và người nữ).

Và Đức Chúa Trời ban phước cho họ sau khi Ngài sáng tạo, sau đó, và...phán với họ, Hãy sanh sản, và (và) tăng thêm nhiều lên, và làm cho đầy đầy trái đất, và làm cho nó phục tùng:...

⁵² Liên từ này tiếp đến liên từ của những gì...Con người sẽ được thêm nhiều lên. Và, sau khi tăng nhiều lên, thì làm cho trái đất phục tùng; đó là thẳng vào trong Thiên hy niên. Hiểu không? Được rồi, “Làm cho trái đất phục tùng.” Được rồi:

...và hãy quản trị các loài cá dưới biển, và...các loài chim trên trời, và cùng các vật sống hành động trên mặt đất.

⁵³ Vậy thì, Đức Chúa Trời đã tạo ra con người theo hình ảnh của Chính Ngài, đã tạo ra, để cho họ (con người) có quyền thống trị trên toàn trái đất, khuất phục nó và mọi thứ, và để họ làm điều này và có quyền thống trị đối với các loài cá của...và tất cả những gì Ngài đã làm. Và rồi chúng ta tìm thấy, trong Sáng thế ký 2:7...Nghe điều này. Sau khi Đức Chúa Trời đã tạo dựng trái

đất, tạo dựng xong con người, ban cho con người quyền thống trị trái đất, đã cho con người tất cả những gì anh ta có, và Đức Chúa Trời đã tạo ra họ, bảo họ là gia tăng thêm...để tăng lên nhiều và làm đầy trái đất, và tất cả những điều này, và sau bảy câu nữa về những điều Ngài đã hoàn thành, và trời và đất và mọi vật, “Và Chúa là Đức Chúa Trời đã tạo nên con người từ bụi đất.” “Và!” Ở đây Ngài đang (“và” *liên từ*) làm nên một người mà Ngài đã tạo ra rồi. Hiểu chứ? Làm một người đàn ông:

Và...(liên kết câu nói của Ngài lại với nhau)...*Đức Chúa Trời tạo ra con người từ bụi đất, và hà sinh khí (hơi thở) vào lỗ mũi người; và con người trở thành một linh hồn sống.*

54 Bây giờ, hãy nghĩ về điều đó! Sau khi Ngài đã tạo ra con người (đàn bà và đàn ông) trong Sáng thế ký 1:26 đến 28, Ngài dựng nên con người theo hình ảnh của Chính Ngài, dựng nên con người và ban cho người...chinh phục các vương quốc và ban cho con người tất cả những quyền năng này và mọi thứ, tuy nhiên Ngài vẫn chưa tạo ra con người.

55 Hãy xem, Sa-tan đã dụ dỗ Ê-va rồi. Dĩ nhiên, A-đam đã biết nàng, nhưng nàng đã bị quyến dụ. Bởi vì ngay sau đây hẳn... khi họ...trước khi họ đến...Khi họ bước vào cuộc phán xét, Ngài phán...và Đức Chúa Trời đã tập hợp họ lại với nhau và nói, “Ai đã làm điều này?” Hỏi họ câu hỏi.

A-đam nói, “Người nữ mà Ngài ban cho tôi.”

Và người nữ nói, “Con rắn đã lừa dối tôi.”

56 Và Đức Chúa Trời rửa sả họ, và mọi thứ giống như thế. Và rồi A-đam biết vợ mình, đấy, sau khi nàng đã bị quyến dụ rồi và trở thành một người mẹ. Giống như việc Đức Chúa Trời tạo ra con người trở lại đây trong Sáng thế ký 1:26 và tuy nhiên con người vẫn chưa được hình thành. Hiểu không? Được rồi.

57 Bây giờ hãy xem, chúng ta hãy xuống đây, và cũng đọc:

Và A-đam gọi vợ mình...Ê-va; bởi vì nàng là mẹ của tất cả các sinh vật sống, tất cả...hoặc mẹ của tất cả chúng sinh. Đã gọi vợ mình...gọi người nữ là vợ vì nàng là... hoặc người nữ bởi vì nàng là...của mọi vật sống.

Và với A-đam cũng như với vợ ông CHÚA đã...làm áo khoác bằng da thú để che phủ họ.

58 Bây giờ, bây giờ để ý một lần nữa trong Sáng thế ký, 1:21, Đức Chúa Trời đã tạo ra những con cá voi dưới biển. Ngài đã làm mọi sự, và tạo sự sáng tạo, dựng nên loài người theo hình ảnh của Chính Ngài. Làm nên con người, chứ không phải “một” con người, toàn thể con người, tất cả đều theo hình ảnh của Chính Ngài. Hiểu chứ? Và theo hình ảnh của Đức Chúa Trời Ngài đã tạo ra họ; nam và nữ, đã tạo ra con người cả hai như vậy.

59 Và bây giờ chúng ta tìm thấy, ở đây một lần nữa, sau khi Ngài tạo dựng con người theo hình ảnh của Chính Ngài, sau khi Ngài tạo ra con người ở đây có nam và nữ, ở đây Ngài tạo nên con người từ bụi đất.

60 Và sau đó, sau khi Ngài làm điều đó, sau khi Ngài tạo ra con người có nam và nữ, thì Ngài trở lại đây và tạo ra một người nữ cho anh ta, sau khi Ngài đã tạo ra anh ta rồi. Hiểu không?

61 Hãy xem, liên từ của anh em nó liên kết câu đó lại với nhau. Cũng giống như nó đã nói, bây giờ, ở đây, “Đức Chúa Trời đã tạo ra một người theo hình ảnh của Chính Ngài, Ngài đã tạo ra người giống như Ngài,” đó là Đức Chúa Trời phán trong tư tưởng của Ngài, trong tâm trí của Ngài, những gì Ngài có. *Đây là nơi Ngài thực sự đã làm công việc đó.*

62 Chúa Jêsus là Chiên Con bị giết từ buổi sáng thế; Ngài đã không bị giết trong bốn nghìn năm sau đó. Hiểu không?

63 Vì vậy, con rắn đã quyến dụ Ê-va. Đó là thật. Rồi sau khi sự phán xét được thiết lập, thì A-đam mới biết vợ mình. Và rồi nàng thụ thai và sinh ra một đứa con trai, Ca-in. Anh em hiểu điều đó không? Hãy xem, liên từ chỉ trình bày những gì A-đam đã làm, không phải những gì đã được thực hiện trước A-đam.

64 Và nhìn đây, nếu anh em muốn thực hiện điều đó, trong tuyên bố tuyệt vời đó ở đây, Tôi tin rằng chúng ta tìm thấy nó ở đây trong...và ở đây trong chương 4, tôi tin là vậy.

Và A-đam ăn ở...vợ mình; người thọ thai sanh Ca-in, và (một liên từ) nói rằng, Tôi đã sanh được một người từ CHÚA.

⁶⁵ Thế thì nó thực sự không phải là con của A-đam, đó là con trai của Đức Chúa Trời bởi điều đó. Hiểu không? Hiểu không? Nếu anh em muốn đặt liên từ của mình ở đâu, hãy xem (“và” lần nữa), “Tôi đã có được một người từ Đức Chúa Trời.” Sau đó nói rằng Đức Chúa Trời ban cho bà kẻ có sự phân biệt đối xử được gọi là Ca-in. Nguồn của tất cả những thứ xấu xa và ô uế đó mà Ca-in đã có ở đâu, đến từ Đức Chúa Trời à? Không thể được! Hiểu không? Bà đã bị lừa bởi con rắn, và con rắn...bà đã trở thành mẹ. Sau đó A-đam đã ăn ở với bà, chắc chắn là ông biết, ông đã đến và sống với bà như một người vợ, nhưng bà đã là mang thai đứa trẻ này rồi.

⁶⁶ Và rồi khi con trai của A-đam cuối cùng được sinh ra, nó là một người hiền lành, êm dịu, khiêm nhường, nhu mì giống như A-đam.

⁶⁷ Nhưng con người này, sự dối trá thuần khiết đó, tội lỗi đó từ đâu mà ra? Anh chàng này, Ca-in, kẻ giết người đó ở đâu? Và Kinh Thánh nói rằng “Ma quỷ là một kẻ giết người.” Lời nói dối đó đến từ đâu? (Ma quỷ là cha của sự dối trá; nó là kẻ nói dối và là cha của sự nói dối.) Nó phải đến từ một số nguồn bên ngoài Đức Chúa Trời. Vì vậy Ca-in là kẻ ác, và cha của ông ta là Sa-tan; và hẳn đã sinh ra người ác này.

Và rồi, tất nhiên, chắc chắn, là A-đam đã biết vợ mình.

⁶⁸ Và, vâng, có lẽ nếu anh em nói như thế này. Tôi có thể nói, lấy bản thân mình, tốt, bây giờ, Rebekah đã được sinh ra, và sau một thời gian nữa sẽ xuất hiện...

⁶⁹ Một ngày nọ, tôi đang đọc câu chuyện về Giô-sép, và tôi rất xúc động trước câu chuyện về Giô-sép. Tôi bước qua một căn phòng nhỏ và quỳ xuống, trên đó ở Minneapolis, và tôi nói, “Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, con cảm tạ Ngài biết bao về một người như Giô-sép!” Và tôi đã nghĩ, “Nếu con con...Ước gì con đã đặt tên Billy Paul là, ‘Joseph,’ theo tên nhân vật cao quý vĩ đại đó.” Không có một dấu hiệu nào chống lại ông ở đâu trong Kinh Thánh, hình bóng hoàn hảo của Đấng Christ về mọi mặt. Nghĩ, “Thật con yêu mến...” Tôi đã nói, “Ồ, nếu con có một con trai, con sẽ đặt tên nó là ‘Joseph.’”

⁷⁰ Và ngay sau đó Ánh sáng đó di chuyển vào tòa nhà và nói, “Người sẽ có một đứa con trai và gọi tên nó ‘Joseph.’”

⁷¹ Tôi đã ăn ở với vợ tôi, chắc chắn, nàng đã sinh ra Sarah. Sau đó tôi đã ăn ở với vợ tôi và nàng sinh ra Joseph. Hiểu tôi muốn nói gì không? Hãy xem, nó không liên quan gì đến đứa đầu tiên. Lời hứa của Đức Chúa Trời là “Joseph,” Sarah đến giữa đó. Không đặt Sarah vào tình thế khó xử như thế, mà chỉ để cho anh em thấy những gì tôi—ý tôi là gì. Thấy đó, rằng...Sarah cũng được Đức Chúa Trời ban đến. Và vì vậy sau đó chúng ta biết điều đó.

⁷² Bây giờ, nhưng, hãy xem. Đức Chúa Trời, khi Ngài phán xét A-đam và Ê-va, bà đã phạm tội rồi trước khi Ngài có thể vượt qua sự phán xét. Và, nghe này, anh em có bao giờ biết rằng đứa trẻ đầu tiên từng được sinh ra trên đời là “sinh ra trong tội lỗi, được hình thành trong sự gian ác, đến với thế giới nói dối”? Chính con người đầu tiên mà được sinh ra đã được sinh ra theo cách đó, bởi vì...

⁷³ Anh em nói, “Còn A-đam và Ê-va thì sao?” Họ không được sinh ra. Họ được dựng nên. Hiểu không?

⁷⁴ Nhưng đứa con đầu tiên được sinh ra trong tội lỗi, vì vậy nó phải là dòng dõi đó. “Con người được sinh ra bởi một người nữ sống tạm ít ngày và đầy dẫy sự khốn khổ.” Anh ta sinh ra trong tội lỗi. Đó là lý do anh ta phải được tái sinh lần nữa, đây, bởi Thánh Linh; chứ không phải bởi một ý *nghĩ* thuộc linh; bởi sự Sinh ra thuộc linh, đây, điều đó tái sinh anh ta, làm cho anh ta trở thành một tạo vật mới. Con người đầu tiên được sinh ra trong tội lỗi.

⁷⁵ Sau đó phải có một Người đến mà không có tình dục. Bây giờ, nếu tình dục không phải là điều đầu tiên, thì tại sao họ phải có một Người trong tình dục để cứu chuộc toàn thể nhân loại? Tại sao Ngài không mang một người xuống hành lang và phán, “Đây là Đấng duy nhất mà *nghĩ* đúng”? Nó phải đi qua giới tính, đi qua người nữ, bởi vì đó là nơi đầu tiên nó đến. Thông qua tình dục, mang đến sự bất chính; và thông qua tình dục, đã mang lại sự Công bình. Hiểu không? Đức Chúa Trời, không có tội tà dâm, không ham muốn tình dục, đã sinh ra Chúa Jêsus Christ bởi sự thọ thai vô nhiễm, bằng sự phủ bóng trên Ma-ri và tạo ra Con Trẻ

này trong nàng; mà đến bởi tình dục. Và, qua đó, Huyết Thánh của Ngài đã cứu chuộc toàn thể nhân loại sa ngã. Hiểu không? Vì vậy nó phải là vậy, không có cách nào khác cho nó.

⁷⁶ Mọi người đàn ông được sinh ra bởi một người nữ đều bị ràng buộc bởi cái chết, người đó đã chết khi được sinh ra. Đúng thế.

⁷⁷ Đó là lý do tôi đã nói chuyện ngày hôm trước rằng chúng ta có sự đảm bảo phước hạnh đó như thế nào bây giờ.

⁷⁸ Khi Y-sơ-ra-ên...Chẳng phải...Tôi nói rất nhiều điều rằng không có gì với nó, nhưng đôi khi Chúa ban cho tôi điều gì đó và điều đó làm tôi xúc động. Vì vậy khi Ngài ban cho tôi điều đó, nó khiến tôi phấn khích hơn bất cứ thứ gì tôi từng có trong nhiều năm. Khi Ngài ban cho tôi điều đó ngày nọ, khi tôi thấy Y-sơ-ra-ên, một nô lệ, không có nhà ở, con cái của Đức Chúa Trời. Ném vào bánh mì mốc, bất cứ thứ gì họ muốn! Ôi, giá mà họ có được một mái nhà để an cư lạc nghiệp, kiếm sống bằng đồng tiền mồ hôi nước mắt của mình!

⁷⁹ Và, một ngày kia, từ đồng vắng xuất hiện một nhà tiên tri, được dẫn dắt bởi một Trụ Lửa, và nói với họ về một miền đất hứa. Không ai đã từng ở đó, họ không biết gì về nó. Nhưng đó là một lời hứa. Dựa trên điều đó họ đã tin và đi theo vị tiên tri này cho đến khi họ đến gần miền đất hứa.

⁸⁰ Sau đó có một nhân chứng tên là *Giô-suê*, có nghĩa là “Đức Giê-hô-va-đấng cứu thế,” băng qua sông Giô-đanh vào xứ ấy, và trở về với bằng chứng rằng vùng đất đó hoàn toàn chính xác như những gì vị tiên tri đã nói với Lời Đức Chúa Trời. Họ mang về một chùm nho, phải hai người khiêng, và họ có thể ném trái cây chính gốc từ xứ này. Không ai biết vùng đất ở đó, họ chỉ tin vào nó. Họ bước ra bởi đức tin và tin điều đó.

⁸¹ Bây giờ khi họ được thừa kế đất đai, họ vui mừng biết bao! Mỗi người có thể sống trong hòa bình, có khu vườn nhỏ của mình, có con cái và mọi thứ. Nhưng, tuy nhiên, tuổi già cuối cùng đã đến với người, và cái chết đã dồn người vào chân tường và đem người đi.

⁸² Rồi từ các hành lang của Thiên đàng, qua một người nữ, xuất hiện một Chiến Binh vĩ đại khác, vĩ đại nhất trong số họ, Chính Đức Chúa Trời đã biểu lộ trong xác thịt, Chúa Jêsus Christ. Và Ngài phán với Y-sơ-ra-ên rằng họ đã từng là một dân tộc vĩ đại như thế nào, nhưng họ phải đối mặt với sự chết, Ngài phán, “Nhưng Ta đang nói với các ngươi về một xứ khác. Trong Nhà Cha Ta có nhiều dinh thự. Nếu không thì Ta đã nói với các ngươi rồi. Các ngươi hạnh phúc trên mảnh đất của mình, các ngươi có nhà của mình, các ngươi có con cái. Nhưng các ngươi đang chôn từng người một ở nơi xa kia và điều đó dường như là sự chấm hết.”

⁸³ Gióp đã thấy điều đó, nói, “Nếu một cây chết đi, nó sẽ sống lại. Nhưng con người nằm xuống và chết, người đó ở đâu? Các con trai của người đến để tôn vinh người và người không nhận biết điều đó. Ôi, ước gì Ngài giấu tôi trong mồ mả, giữ tôi trong nơi bí mật cho đến khi cơn thịnh nộ của Ngài đã qua!” Ông nói, “Nếu một người chết người đó sẽ sống lại chăng?”

⁸⁴ Bốn nghìn năm trước đó, họ đã tìm kiếm thứ gì đó bên ngoài ngôi mộ đó. Tất cả những điều tuyệt vời mà Đức Chúa Trời ban cho họ, một ngôi nhà, một gia đình và con cái, và một nhà thờ, và mọi thứ, và các nhà tiên tri, và vĩ nhân cho đến thời điểm này, nhưng mỗi người đều chết và đi đến phần mộ của mình. Nhưng ở đây Một Người đến và nói, “Trong Nhà Cha Ta có nhiều dinh thự, và Ta sẽ đi chuẩn bị cho các ngươi một chỗ.” Giống như Giô-suê, Ngài đã gặp Ca-đê Ba-nê-a của Ngài.

⁸⁵ Khi Y-sơ-ra-ên đến Ca-đê Ba-nê-a... Và Ca-đê là ngai phán xét của thế gian vào thời điểm đó, bảy dòng suối từ một con suối lớn, có nghĩa là sự phán xét, giống như Nhà của Đức Chúa Trời và các Hội thánh ra từ Nó. Và Giô-suê, từ Ca-đê-Ba-nê-a, băng qua miền đất hứa để mang chứng cứ về.

⁸⁶ Bây giờ, Chúa Jêsus đã gặp *Ca-đê* của Ngài. Nó là gì vậy? Ngai Phán xét! Nó ở đâu? Tại Đồi Sọ, nơi Đức Chúa Trời phán xét Ngài vì tội lỗi của thế gian. Họ đã làm gì? Ngài đã đối diện với sự chết, sự trừng phạt của Đức Chúa Trời. Để giải hòa tội nhân với Đức Chúa Trời, Ngài đã chết cái chết và băng qua sông Giô-đanh (của sự chết). Họ đã chôn cất Ngài.

87 Ngài đã chết cho đến nỗi mặt trăng và các ngôi sao xấu hổ về chính mình. Ngài đã chết cho đến nỗi trái đất bị suy nhược tan vỡ. Nó rung chuyển cho đến khi đá chạy ra khỏi núi. Nó rung chuyển cho đến nỗi các ngôi sao không tỏa sáng, mặt trăng không chiếu sáng và mặt trời lặn vào giữa ngày. Ngài đã chết! Chết đến nỗi một người La Mã lấy cây giáo nặng mười cân đâm xuyên tim Ngài; nước và Huyết. Ngài đã chết! Ngài đã vượt qua sông Giô-đanh. Và họ đặt Ngài trong mộ và lăn một—một tảng đá chặn nó lại, mất cả trăm người để làm điều đó. Ngài đã chết! Họ đóng một con dấu La Mã trên đó.

88 Nhưng vào buổi sáng Phục sinh, Ngài trở lại từ bên kia sông Giô-đanh, và phán, “Ta là Đấng đã chết; và sống lại mãi mãi!”

Một số người trong họ nói, “Chúng tôi thấy một linh.”

89 Nói, “Hãy chạm vào Ta. Có một linh bằng xương bằng thịt như Ta có không?” Nói, “Các người có gì ăn không? Hãy mang cho Ta cái gì đó.” Và họ đưa cho Ngài cá và bánh. Và Ngài ăn nó. Ngài là một Người!

90 Ngài là gì? Mang lại bằng chứng rằng có một Xứ mà chúng ta sẽ đến. Ngài đã làm gì? Ngài, giống như Giô-suê, Ngài đã đưa ra chứng cứ về Điều đó. Ngài phán, “Bây giờ, nếu các người muốn có chứng cứ về Nó, ‘Hãy hối cải, mỗi người trong các người, và chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus Christ để được tha tội lỗi, và các người sẽ nhận được Đức Thánh Linh.’ Đó là chứng cứ đã khiến Ta sống lại. Ta sẽ ban cho các người Cửa Cầm về sự thừa kế của các người.” Và sau đó điều gì đã xảy ra? Vào Ngày Lễ Ngũ Tuần, Đức Thánh Linh đã giáng xuống trên người tin.

91 Bây giờ chúng ta làm gì? Hãy xưng nhận tội lỗi của chúng ta, coi chính mình đã chết, được chôn với Ngài trong phép báp-têm, được sống lại với Ngài trong sự phục sinh của Ngài. Để làm gì? “Ngồi trong các nơi trên Trời với Ngài.” Đó là nơi chúng ta đang ở tối nay, đang ngồi (không phải thuộc thể) theo cách thuộc linh, tâm trí của chúng ta, suy nghĩ của chúng ta, linh hồn của chúng ta vượt xa những mối quan tâm của thế giới ngay bây giờ. Chúng ta là gì? “Ở các nơi trên Trời trong Chúa Cứu Thế Jêsus.” Làm thế nào để chúng ta đi vào trong Nó? “Bởi một Thánh Linh,” Cô-rinh-tô thứ Nhất, chương 12, “bởi một Thánh Linh, tất cả chúng ta đều

được báp-têm bằng Đức Thánh Linh vào trong một Thân thể của những người tin.” Vương quốc mầu nhiệm của Đức Chúa Trời!

⁹² Ở trong đó chúng ta nhìn lại và thấy nơi chúng ta từng nói dối và trộm cắp và gian lận và hút thuốc và làm những điều sai trái. Chúng ta đã vượt lên từ đó. Chúng ta đang ở các nơi trên Trời. Nó là gì? Bằng chứng rằng một ngày nào đó chúng ta sẽ có một thân thể giống như thân thể vinh quang của Chính Ngài. Đó là bằng chứng chính xác của sự sống lại, bởi vì, một cách tiềm tàng, chúng ta đã được sống lại với Ngài rồi, một cách tiềm tàng chúng ta đã chết rồi.

⁹³ William Branham mà đã từng sống không còn sống nữa, anh ấy đã chết ba mươi mấy năm rồi, bây giờ đó là một tạo vật mới. Orman Neville mà đã từng sống không còn sống nữa, anh ấy đã chết nhiều năm trước đó, đây là một tạo vật mới. Orman Neville đã chết, tay—tay đua ngựa, tay cờ bạc, hay bất kể anh ta là ai, con người mà từng sống nay đã chết. Tôi không biết, Anh Neville không phải thế; nhưng dù đó là gì đi nữa, anh ấy cũng phạm tội với tất cả điều đó, “Phạm tội nhỏ nhất cũng là phạm tội toàn bộ.” Cho dù anh em là ai, anh em vẫn là tội nhân, anh em là thế đấy.

⁹⁴ Và anh em đã chết vì anh em yêu những thứ thuộc về thế gian. Và chỉ cần anh em còn yêu thế gian, thì dù anh em có thú nhận ở trên đây bao nhiêu đi chăng nữa, anh em không lên trên đây, anh em đang ở dưới đó. “Kẻ nào yêu thế gian hay các việc của thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời chưa vào trong người ấy.”

⁹⁵ Nhưng khi anh em nâng cao điều đó lên với những việc trên Trời thì hãy đặt tình cảm của anh em lên những điều ở trên, bởi vì anh em đã sống lại với Đấng Christ và hiện đang ngồi với nhau trong những nơi trên Trời. Cứ yên tâm, không một thứ gì có thể làm hại anh em, không một thứ gì. Ngay cả chính sự chết cũng không có...không thể làm gì anh em. Anh em đã được neo chặt trong Đấng Christ rồi. Sự đảm bảo, Cửa cầm, tiền trả đã được đưa ra, anh em đã chấp nhận Nó. Anh em đã làm gì? Hãy trở dậy với Ngài trong sự sống lại.

⁹⁶ Nhìn lại nơi tôi đã từng ở. Bây giờ tôi ở trên đó. Tại sao? Bởi ân điển của Ngài, Ngài đã nâng tôi lên, và bây giờ tôi đang ngồi

ở những nơi trên trời trong Đấng Christ. Ồ, chào ôi! Thế đấy. Rồi Kinh Thánh trở thành một Sách mới. Thế thì anh em đang đọc Nó qua đôi mắt thuộc linh và sự hiểu biết thuộc linh. Thế thì anh em thấy các danh từ và đại từ, và rồi anh em thấy các điểm nối... và những liên từ, ý tôi là, và vân vân, trong Kinh Thánh.

⁹⁷ Ồ, nơi Nó nói...Họ nói, “Nó mâu thuẫn với chính Nó”; anh em đang đọc ở đây. Hãy lên đây và đọc Nó, tất cả Điều đó đã khác rồi. Anh em hiểu không? Điều đó đúng. Chắc chắn. Chắc chắn, Nó có nghĩa là một điều hoàn toàn mới khi anh em đọc Nó trong Thánh Linh. Đúng.

Câu hỏi khác này thực sự không phải là một câu hỏi, nó chỉ nói:

172. Tôi đã sống nhiều năm trong tội lỗi cho đến khi tôi tìm thấy Chúa. Làm ơn, Anh Branham, tôi lại phạm tội và tôi không xứng đáng đến trước mặt anh trong nơi thánh này. Xin vui lòng cho tôi biết nếu tôi có thể được phục hồi hoàn toàn một lần nữa. Xin hãy giúp tôi, Anh Branham, tôi có một con quỷ trong tôi. Xin giúp tôi! Anh sẽ đặt tay trên tôi và phục hồi tôi một lần nữa chứ?

⁹⁸ Bây giờ, đó là một câu hỏi, tôi không bao giờ chú ý đến nó khi tôi đọc nó cách đây một lát. Đó là một câu hỏi. Bây giờ, nếu người đó có mặt...Để tôi đọc cho anh chị em nghe:

Tôi đã sống—Tôi đã sống nhiều năm trong tội lỗi cho đến khi tôi tìm thấy Chúa. Làm ơn, Anh Branham...(Hiểu không?) ...Tôi đã phạm tội một lần nữa và tôi không xứng đáng được đến trước mặt Ngài trong nơi thánh này. Xin vui lòng cho tôi biết tôi có thể được phục hồi toàn bộ một lần nữa không.

⁹⁹ Vâng! Anh đã không phạm tội, bạn tôi ơi, trong Đức Chúa Trời ngoài những gì anh có thể được phục hồi. Nếu anh đã phạm tội đến mức không thể được phục hồi, thì anh sẽ không bao giờ muốn được phục hồi. Hiểu không? Hiểu không? Nhưng chừng nào có Điều gì đó xử lý tấm lòng của anh, thì anh vẫn đang trong quá trình phục hồi.

100 “Tội nhỏ nhất thì cũng như là phạm tội toàn bộ.” Tôi đã nhiều lần phạm tội, hàng ngày mỗi người chúng ta đều làm những việc mà mình không muốn.

101 Nó ở trong tấm lòng của chúng ta...Anh không muốn như vậy nếu không thì anh sẽ không hỏi câu hỏi này. Hiểu không? Đó chính là bằng chứng cho thấy Đức Chúa Trời vẫn đang giải quyết với anh. Anh có thể đã lo lắng, có lẽ Sa-tan nói với anh rằng anh không thể được phục hồi. Hắn đang nói dối, chắc chắn, là vậy. Bởi vì, hãy nhìn xem, nếu có một vực, đang gọi, thì phải có một Vực để đáp lại tiếng gọi đó. Nếu có một sự khao khát Điều gì đó, thì Điều gì đó phải ở đâu đó, nếu không anh sẽ không khao khát Nó. Hiểu không?

102 Như tôi đã nói rất nhiều lần. Trước khi một con cá có vây trên lưng, trước hết phải có nước để nó bơi vào, nếu không nó sẽ không có vây. Trước khi có một cây mọc trên trái đất, phải có một trái đất trước khi có một cây, bởi vì trái đất phải là đầu tiên cho cây phát triển.

103 Vậy thì, trước khi có thể có sự sáng tạo, phải có một Đấng Tạo Hóa để tạo ra sự sáng tạo. Hiểu ý tôi chứ? Bây giờ, bao lâu bạn còn muốn và khao khát được trở lại với Đức Chúa Trời, thì có một Đức Chúa Trời ở đâu đó đang kêu gọi bạn, đấy, nếu không bạn sẽ không đối. Có một Đấng Tạo Hóa!

104 Bây giờ, nếu anh em...Có một nơi mà anh em có thể vượt qua nơi anh em không thể quay lại, nhưng khi điều đó xảy ra bạn ở dưới đó với hình dạng cũ bạn đã có. Nó cho thấy rằng bạn chỉ *đã sa ngã* khỏi ân điển. Sa ngã không có nghĩa là *hư mất*. Tôi muốn người nào đó nói cho tôi biết sự sa ngã là *hư mất* ở đâu, và chứng minh điều đó với Kinh Thánh. Kẻ sa ngã không bị hư mất, người đó chỉ bị mất sự thông công.

105 Y-sơ-ra-ên đã sa ngã nhưng họ không bao giờ đánh mất giao ước, họ đánh mất những lời khen ngợi và niềm vui của—của họ.

106 Đa-vít đánh mất niềm vui được cứu rỗi của ông khi lấy Bát-sê-ba, vợ của U-ri, nhưng ông không bao giờ đánh mất sự cứu rỗi của mình. Ông không hề nói “xin phục hồi cho tôi sự cứu rỗi

của tôi,” nói, “Xin phục hồi cho tôi *sự vui mừng* về sự cứu rỗi của tôi.”

¹⁰⁷ Ô, có quá nhiều chủ nghĩa giữ luật ngày nay, “không rờ, không ném.” Anh em không làm những việc vì đó là luật.

¹⁰⁸ Tôi đã không đến nhà thờ này tối nay vì đó là luật. Tôi cảm thấy mệt mỏi, tôi—tôi—tôi đã lo lắng, tôi buồn bã, tôi băn khoăn về điều gì đó đang diễn ra trước mắt mình, lòng tôi đang nóng cháy, thậm chí nhiều đến nỗi trái tim tôi đang rung động. Tôi bị chuột rút, đau đớn, ngay lúc này, cứ nhói lên nhói xuống, lên xuống qua *đây*. Yếu ớt, căng thẳng, run rẩy; nắm bắt ở *đây* và siết chặt; các ngón chân của tôi bị ép trong giày của tôi. Tôi không cảm thấy bất cứ điều gì ngoài việc đi xuống *đây*. Thế thì, tại sao tôi đến? Vì tôi yêu Chúa. Sống hay chết, tôi phải đứng *đây* vì Ngài. Không phải vì tôi phải làm thế. Ngài sẽ không quan tâm đến việc tôi có làm hay không. Tôi sẽ...Nếu tôi chết, tôi sẽ lên Thiên đàng, dù sao đi nữa. Nhưng tôi đang đến vì tôi yêu Ngài. Anh em hầu việc Chúa vì anh em yêu mến Ngài, không phải vì anh em phải làm điều đó. Bởi vì anh em yêu Ngài đủ cho điều đó!

¹⁰⁹ Tôi không thật lòng với vợ vì tôi sợ cô ấy ly hôn. Tôi thành thật với cô ấy vì tôi yêu cô ấy. Không có người phụ nữ nào khác trên thế giới ngoài cô ấy. Đó là lý do tôi sống đúng với cô ấy. Không phải vì...Nếu tôi làm sai và họ nghĩ tôi đã làm sai điều gì đó, đến gặp cô ấy, nói, “Meda, em yêu, anh không cố ý làm thế.” Cô ấy sẽ tha thứ cho tôi vì điều đó, tôi biết cô ấy sẽ thế. Tôi sẽ tha thứ cho cô ấy; Tôi yêu cô ấy. Nhưng tôi—tôi sẽ tha thứ cho cô ấy; cô ấy sẽ tha thứ cho tôi. Nhưng tôi sẽ không làm điều đó vì điều gì cả, tôi yêu cô ấy quá nhiều để làm điều đó. Không phải vì tôi không nghĩ rằng cô ấy sẽ tha thứ cho tôi, chính là ý tưởng rằng tôi yêu cô ấy quá nhiều để làm điều đó ngay từ đầu. Và chừng nào tôi còn yêu cô ấy như thế, tôi sẽ không bao giờ làm điều đó; và nếu cô ấy yêu tôi theo cách mà cô ấy phải thế, thì cô ấy cũng sẽ không như vậy.

¹¹⁰ Và anh em hết lòng yêu mến Chúa, anh em không phải lo lắng về những điều này. Nếu anh em phạm sai lầm, anh em không cố ý phạm tội, anh em chỉ làm sai điều gì đó. Hãy xem, anh em đã

trượt trở lại. Đúng, anh em đã ở trên đây trong sự thông công, anh em lại rơi xuống trong mơ hỗn độn này một lần nữa.

111 Nhưng đó là gì? Nó giống như một—một con đại bàng. Một lần nọ tôi thấy...ở đây tại Sở thú Cincinnati, tôi đã đưa Sarah và đi xuống đó. Nếu bất cứ điều gì tôi nhìn thấy làm tôi tổn thương, đó là nhìn thấy vật gì đó bị nhốt trong lồng.

112 Tôi không thể đứng nhìn bất cứ thứ gì trong lồng, kể cả những con chim nhỏ. Và tôi biết phụ nữ các bạn có những chú chim nhỏ, các bạn thả chúng ra.

113 Khi tôi còn là một cậu bé, tôi thường nói, “Nếu có cơ hội, khi tôi trở thành một người đàn ông, tôi sẽ lên vào tầng nhà và thả chúng những con vật bé nhỏ tội nghiệp ra.” Vâng, thưa quý vị. Tôi đã nói...Ngồi trên đó dưới nắng nóng, và họ cười, “Ha, ha, ha,” và người phụ nữ ở đâu đó ngoài hiên sau đang hút thuốc, và con chim nhỏ tội nghiệp đậu ở đó đang bị nướng thịt. Nó không thể làm gì về điều đó, nó chỉ phải đậu ở đó. Và nó không được sinh ra cho điều đó! Tôi nghĩ, “Ồ, nếu mình có thể lên lên đó và thả nó ra, nó sẽ không ở đó lâu đâu.” Hiểu không?

114 Tôi ghét phải nhìn thấy bất cứ vật gì bị nhốt. Tôi ghét nhìn thấy một người tự nhận mình là *Cơ-đốc nhân* rồi viết ra một loại tín điều giáo hội nào đó, “Tôi không thể nói, ‘A-men.’ Tôi—tôi không thể tin vào *Điều đó*. Mục sư nói, ‘Đừng tin *Điều đó*.’” Ôi, chà, chào ôi! Anh em được sinh ra tự do.

115 Vậy còn một con đại bàng lớn thì sao? Nó là một con chim trời. Nó sống ở trên những đám mây. Đó là nơi nó đi vào một buổi sáng. Đường lên đó rất cao, không có con gì khác có thể theo nó! Không một con chim nào khác...nó sẽ tan rã trong không khí nếu nó cố gắng đi theo đại bàng. Nó là một con chim được làm nên đặc biệt.

116 Và rồi ai đó đã bắt được nó trong một cái bẫy do con người làm ra, người đó đã bắt được con đại bàng lớn này và nhốt nó vào trong cái lồng này. Và anh bạn tội nghiệp...Tôi nhìn nó mà lòng như lửa đốt. Nó nhìn về phía đó như *thế* và nó không biết làm thế nào để thoát ra khỏi cái lồng đó. Nó sẽ chỉ đi ngang qua đó, và nó—nó biết cách cất cánh, và nó sẽ bắt đầu vỗ cánh. Và ở đây

nó bay, nhưng nó sẽ đập đầu vào chấn song và đập những chiếc lông vũ ra khỏi cánh nó, lông cánh ở đây, và khắp đầu nó, cho đến khi nó chảy máu. Nó đập vào thanh sắt đó rất mạnh đến nỗi khiến nó ngã ngửa ra phía sau. Và nó sẽ nằm đó và đảo đầu mắt trông mệt mỏi, nhìn lên bầu trời đó như muốn nói, “Đó là nơi tôi thuộc về. Đó là nhà của tôi. Đó là nơi tôi được sinh ra. Nhưng, nhìn này, giữa tôi và nhà tôi có một cái lồng. Ồ, điều duy nhất tôi biết, tôi đã đặt hết tâm trí vào nó và tôi đến đây,” và “bang,” nó lại tự đập mình.

117 Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, không khủng khiếp sao! Tôi ước gì họ sẽ bán nó cho tôi. Tôi sẽ đem cầm chiếc Ford của tôi để mua nó, thấy đấy, chỉ để thả nó ra.” Hiếu không? Ồ, nó làm tôi cảm thấy thật tội tệ, con chim tội nghiệp đó ở đó, đập lông... Tôi nghĩ, “Đó là cảnh tượng khủng khiếp nhất mà tôi từng thấy.”

118 Không, tôi rút lại điều đó, cảnh tượng khủng khiếp nhất mà tôi đã từng thấy là một người được sinh ra để trở thành con trai của Đức Chúa Trời và rồi bị nhốt trong một tín điều nào đó. Và người ấy nhìn lên đó và thấy một Đức Chúa Trời mà mình thực sự muốn hầu việc, nhưng người ấy thực sự không thể làm được. Họ sẽ không để người ấy làm điều đó, đấy, bị nhốt. Đó là một điều khủng khiếp.

119 Vâng, vâng, thưa anh, chị em, người đã viết điều này, nếu bạn sa ngã xuống ở đây, điều đó không có nghĩa là bạn bị hư mất. Bạn chỉ là một con đại bàng bị nhốt trong lồng, vậy thôi. Bạn lại bị nhốt ở đây trong tội lỗi. Bạn không muốn ở đó, đó là lý do bạn hướng lên trên. Thế đấy, “Ồ, Anh Branham, tôi đã từng sống ở đó, có một con đường ở đây không?” Vâng.

120 Nhắc tôi nhớ về một ngày (ồ, khi còn bé) tôi đang đi dạo quanh trang trại, và đã có...ai đó đã buộc một con quạ già để giữ nó khỏi ăn ngô. Và anh bạn tội nghiệp đó sắp chết đói. Tôi không thể hèn hạ để làm điều đó được. Anh ta trói chân con quạ già, và nó đã ăn mọi thứ xung quanh, nó không thể kiếm được gì khác. Người nông dân vừa rời bỏ nó. Và nó tội nghiệp đến nỗi nó—nó thậm chí không thể đứng dậy. Chỉ nó... Và những con quạ sẽ bay qua và nói, “Cau, cau, cau.” Nói cách khác, nói, “Cổ lên,

Quạ Johnny! Mùa đông đang đến, chúng ta hãy đi về phía nam!" Nhưng nó không làm được, nó bị trói.

¹²¹ Vì vậy một ngày nọ một người nào đó đi ngang qua và nhìn thấy con quạ tội nghiệp đó, vậy người đó chỉ đi qua và bắt nó và cởi trói cho nó, nói, "Bay đi, anh bạn, bạn được tự do." Hiểu không? Và vậy nên, điều đầu tiên anh em biết, nó tiếp tục đi loanh quanh.

¹²² Đây là những con quạ bay qua, la hét, "Cố lên, Quạ Johnny! Cau, cau, cau! Hãy đi về phía nam, mùa đông đang đến. Bạn sẽ chết chóng mắt."

¹²³ Nếu nó có thể nhìn lại, nói, "Không thể bay được." Thấy đó, nó đã quá quen với việc bị trói rồi, nó chỉ nghĩ rằng mình vẫn còn bị trói.

¹²⁴ Anh có thể nghĩ rằng mình cũng bị trói buộc, thưa anh, chị, người đã viết câu hỏi này. Anh em có thể nghĩ rằng ma quỷ đã trói anh em xuống đó, nhưng hẳn đang nói dối. Có lần một Người đến thế gian, Chúa Jêsus Christ, Con Đức Chúa Trời, Ngài cởi trói cho anh em. Anh em có tin không; anh em không cần phải ở dưới đó, không, thưa anh, anh được tự do. Đúng thế. Ngài đã chết thay cho anh để cất đi tội lỗi của anh. Anh chỉ cần tin vào Ngài, vỗ cánh và bay đi cùng với những người còn lại. Đừng ở trong hố của ma quỷ đó. Không, thưa quý vị.

Bây giờ. Anh sẽ đặt tay lên tôi và giải thoát tôi khỏi điều đó chứ?

¹²⁵ Chị thân yêu hay anh thân mến, chắc chắn, tôi sẽ đặt tay lên bạn, nhưng điều đó sẽ không giải thoát cho bạn. Điều mà sẽ giải phóng bạn, bạn là...là để hiểu rằng bạn đã được tự do rồi. Bạn đã được cởi trói rồi. Bạn không phải lo lắng về việc được tự do, bạn đã được tự do rồi! Chúa Jêsus đã làm cho bạn tự do. Đừng vướng vào ách nô lệ nữa. Bạn được tự do như bạn có thể. Bạn không cần phải rời lên. Đặt tay trên bạn chỉ là một truyền thống. Chúng ta có thể làm điều đó. Điều đó, ồ, tôi có thể làm điều đó, nhưng điều đó vẫn không giải thoát bạn cho đến khi bạn chấp nhận những gì Ngài đã làm cho bạn; đó chỉ là tôi nói "Chúa ôi, con tin Nó."

¹²⁶ Ô, bạn cứ đặt tay lên Ngài bằng đức tin, nói, “Chúa ôi, con tin Điều đó,” rồi bạn đến. Đúng vậy, hãy thú nhận tội lỗi của mình. Thấy đó, “Người nào che giấu tội lỗi của mình sẽ không thịnh vượng, che đậy tội lỗi của mình. Nhưng ai xưng nhận tội lỗi của mình...” Đó là nơi bạn có được tự do và sự xưng công bình, khi bạn sẵn sàng nói “Tôi phạm tội, tôi sai.” Đó là những gì bạn đã nói ở đây:

Tôi đã sa ngã, tôi phạm tội. Tôi hoàn toàn sai! Có cơ hội nào để tôi được phục hồi lại không?

¹²⁷ Hoàn toàn có! Giây phút mà bạn khao khát Nó, điều đó cho thấy rằng Đức Chúa Trời đã thả xuống Dây Cứu Sinh để đón bạn lên. Chỉ vươn lên trên Dây Cứu Sinh đức tin và cầu nguyện của Ngài, cứ di chuyển thẳng lên vào những con đài bồng còn lại giống như vậy, tung cánh bay đi. Đúng thế.

¹²⁸ Vâng, sự đặt tay, đó là—đó là một điều kỳ diệu, tôi tin vào điều đó. Tôi tin vào sự đặt tay, tôi chắc chắn tin. Nhưng đó không phải là những gì có tác dụng. Tôi có thể đặt tay lên mọi người, tuần này qua tuần khác, và nó vẫn không ích gì cho đến khi bạn chấp nhận những gì *Đấng Christ* đã làm cho bạn. Đó chỉ là sự xác nhận của tôi, việc đặt tay. Họ đặt tay trên những trưởng lão. Họ đã làm những điều đó, đó là sự xác nhận của họ trước Đức Chúa Trời rằng họ đặt niềm tin vào nó, họ đặt niềm tin vào nó. Hiểu không? Đôi khi, giống như những thứ...

¹²⁹ Tôi đã bị hiểu lầm rất nhiều lần. Tôi—tôi có...tối hôm qua. Tôi đang dừng lại giữa các ý kiến, và tôi—tôi không biết phải rẽ hướng nào. Tôi—tôi, chính tôi, tôi ở giữa ý kiến, tôi—tôi không biết phải làm gì. Tôi hy vọng đây chỉ là hội thánh thuộc thể, hay đúng hơn là, hội thánh thuộc linh đang ngồi ở đây, Tôi không nghĩ họ đang ghi âm lại điều này nên tôi sẽ chỉ nói những gì tôi muốn. Họ...

¹³⁰ Tôi muốn nói chuyện chân thành với anh chị em một chút, và tôi tin rằng tôi cũng sẽ chấp nhận nó, dù sao đi nữa. Tôi đã có một ghi chú được viết ở đây với một câu Kinh Thánh, cho dù... Nếu không, tôi sẽ nói về *Sự Truyền Bá Phúc Âm Kỳ Cuối Cùng*, sự truyền bá phúc âm thời kỳ cuối cùng là gì. Có lẽ tôi sẽ để dành

điều đó cho một ngày khác. Tôi muốn nói chuyện với anh chị em từ tấm lòng của tôi, chỉ từ tận đáy lòng của tôi.

¹³¹ Tôi đang ở giữa các ý kiến, tôi không biết phải rẽ hướng nào. Tôi muốn lời cầu nguyện của anh chị em. Lời khích lệ nhỏ này ở đây, về những—về những điều này, tôi chỉ có cơ hội để nói chuyện với anh chị em một vài phút. Điều gì khác tôi muốn nói với anh chị em, đây. Tôi nhận ra rằng chúng ta đang thực sự gần với điều gì đó. Bây giờ, đừng hiểu lầm tôi, đừng làm điều đó. Hiểu không?

¹³² Một người đàn ông đến với tôi vào một ngày nọ và làm cho tôi cảm thấy thực sự tội tệ. Tôi nghĩ, “Chắc chắn là mình đã không buông thả trong việc giảng dạy.” Hiểu không? Anh ấy nói, “Anh Branham, trong khoảng rất nhiều ngày nữa tôi sẽ được phẫu thuật, mười lăm, hai mươi ngày tới.” Nói, “Anh có nghĩ rằng Chúa Jêsus sẽ ở đây, tôi thậm chí sẽ không phải có sự phẫu thuật đó không?” Hiểu không? Anh em thấy đấy, anh em hiểu lầm Nó. Đừng làm thế! Thấy đó, đừng làm thế. Chúa Jêsus có thể không đến trong năm nghìn năm nữa. Tôi không biết. Ngài có thể vẫn ở đây tối nay. Ngài có thể đến vào ngày mai. Tôi không biết khi nào Ngài đến, không ai khác biết. Thành thật mà nói, Ngài thậm chí chính Ngài không biết. Đó là những gì Ngài đã phán. Không ai biết.

¹³³ Nhưng anh em có biết Phao-lô đã trông đợi Ngài đến mỗi ngày không? Giảng, trên Đảo Bát-mô, nghĩ rằng ông sẽ sống để nhìn thấy nó. Irenaeus nghĩ chắc chắn rằng Ngài đã ở trong thời đại của mình. Tất cả những người còn lại, Polycarp, Thánh Martin, qua tất cả thời đại. Luther nghĩ, “Chắc chắn là vậy!” Wesley nói, “Đây là lúc.” Charles Finney, John Knox, Calvin, Spurgeon, mỗi người trong số họ nói, “Đây là lúc!” Billy Sunday, cho đến ngày nay ở đây, mọi người, “Đây là lúc!”

¹³⁴ Chúng ta đang trông đợi nó. Chúng tôi không biết khi nào là lúc. Tôi tin rằng đó là lúc này, và tôi muốn giờ cao ngọn đuốc. Và nghe này, tôi...Nắm bắt ngay điều này! Tôi muốn sống từng khoảnh khắc của cuộc đời mình mà tôi đang trông đợi Ngài trong khoảnh khắc tiếp theo, nhưng tôi muốn tiếp tục như thể nó sẽ là mười nghìn năm nữa kể từ bây giờ. Tôi vẫn muốn gieo hạt, gặt

mùa. Tôi muốn rao giảng Phúc Âm và tiếp tục như tôi đã luôn làm. Cứ như thế, ngược mắt nhìn; kéo cái nô của...lấy bó lúa, lấy hạt. Và rồi năm tới tôi sẽ lại gieo vụ mùa của mình, “Chúa ôi, năm ngoái con nghĩ Ngài sẽ ở đây, nhưng nếu Ngài không ở, Ngài có thể đến trong năm nay. Vì vậy con sẽ đưa vụ mùa của mình vào để nuôi con cái của con. Nếu Ngài chậm trễ, họ sẽ có gì đó để ăn; nếu Ngài không, con sẽ trông đợi Ngài.” Anh em thấy đấy, hãy cứ tiếp tục thật bình thường.

¹³⁵ Nếu tôi nghĩ Ngài sẽ đến vào buổi sáng, thì tối nay tôi sẽ rao giảng cùng một sứ điệp mà tôi đang rao giảng bây giờ. Nếu tôi nghĩ Ngài sẽ đến vào buổi sáng, tôi sẽ không đi ra ngoài và bán chiếc xe hơi của mình, tôi sẽ không làm *việc này, việc kia*, hay *việc khác*. Tôi cứ tiếp tục như bình thường, bởi vì mỗi giây phút tôi đều trông chờ Ngài đến. Vì Ngài có thể đến chỉ vì anh em, có thể là giờ của anh em có thể là tối nay. Có lẽ đó là giờ của tôi tối nay. Tôi không biết. Nhưng một trong chúng sẽ là giờ của chúng ta.

¹³⁶ Và có gì khác biệt nếu tôi đang sống ở đây hay tôi đang bị chôn ở đằng kia? Vì nếu tôi đã phải trả giá bằng cái chết, tôi sẽ ở đó trước bất kỳ người nào đang sống. Đúng thế. “Tôi nói điều này,” Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, chương 5, “Tôi nói điều này với anh em trong các Điều Răn của Chúa. Chúng ta là những người còn sống và ở lại cho đến ngày Chúa Đến sẽ không cản trở hoặc ngăn cản những người đang ngủ. Vì kèn của Đức Chúa Trời sẽ vang lên, và kẻ chết trong Đấng Christ sẽ sống lại trước hết,” đặc quyền của những người đã chết sẽ xuất hiện trước. Đó là cách chúng ta biết rằng nó gần rồi, đấy. “Rồi chúng ta là những người còn sống và còn ở lại sẽ được biến đổi, trong giây lát, trong nháy mắt, và sẽ cùng nhau đều được cất lên với họ, để gặp Chúa trong không trung.”

¹³⁷ Vì vậy, có gì khác biệt nếu tôi chết vào thời Nô-ê, nếu tôi đã chết vào thời Áp-ra-ham, nếu tôi chết vào thời các sứ đồ, nếu tôi chết cách đây hai tuần, hay ngay bây giờ? Nó sẽ tạo ra sự khác biệt gì? Tôi sẽ ở đó trong giây lát, trong nháy mắt, tôi chỉ nghĩ ngợi cho đến lúc đó.

¹³⁸ Giờ đây, sự nhóm lại sẽ thuộc về Chúa. Như Gia-cốp, trong chương 49, ông nói, “Khi Đấng Si-lô hiện tới, và sự nhóm lại sẽ là thuộc về Ngài. Sẽ không có một nhà lập pháp hành động cho đến khi...từ giữa hai bàn chân, cho đến khi Đấng Si-lô đến,” nói về Giu-đa, “và sự nhóm lại sẽ thuộc về Ngài.”

¹³⁹ Bây giờ, rất nhiều người đang tìm kiếm một hội thánh, một nhóm lớn nhiều người để được cất lên cùng nhau, một giáo hội, một giáo phái, tín điều nào đó, điều gì đó sẽ được cất lên. Không phải vậy đâu. Hoàn toàn không phải vậy.

¹⁴⁰ Sự nhóm lại của dân sự, khi Đức Chúa Trời gọi đàn chiên của Ngài lại với nhau, Ngài có thể đưa hai người ra khỏi Jeffersonville, hai người ra khỏi Indiana, hai người ra khỏi Kentucky, hai người ra khỏi Mississippi. Đó chính xác là những gì Ngài đã nói; không phải họ nói, nhưng Ngài đã phán, “Sẽ có hai ngoài đồng,” đó là nơi có ánh sáng ban ngày, “Ta sẽ lấy một người đi và để lại một người. Sẽ có hai người trên giường,” bên kia trái đất là ban đêm, “Ta sẽ lấy một người đi và để lại một người.” Hiểu không?

¹⁴¹ Việc tập hợp mọi người sẽ không mang tính gia tộc, đối với một nhóm ở đây. Nó sẽ là một sự phục sinh hoàn vũ tập hợp lại với nhau, và Sự Cất lên cũng sẽ đến cách như vậy. Bởi vì Ngài phán, “Khi một người ngủ trong canh này, một người trong canh kia, một người trong...cho đến canh bảy. Và rồi khi Chàng Rể đến, tất cả đều thức dậy, mọi người, suốt từ thời Sáng thế cho đến hết Khải huyền. Mọi người trong họ đã thức dậy, đúng vậy, để sẵn sàng đi vào.”

¹⁴² Bây giờ, anh em thấy đấy, Ngài bày tỏ rằng tất cả những người chết sẽ sống lại từ mồ mả, khi Ngài đến, những người công bình, Cô Dâu, những kẻ ngủ trong mồ mả sẽ sống lại vào sự sống lại. Sau đó Ngài cho thấy rằng những người đang sống trên trái đất, nó sẽ là một người ở đây và một người ở đó, nó sẽ không phải là một nhóm người tụ tập lại thành một nhóm nhỏ. “Vì sẽ có một người trong cánh đồng, hoặc hai người trong cánh đồng, Ta sẽ lấy một và để lại một,” có một người trong Hội thánh bước ra từ ánh sáng ban ngày. Ở bên kia trái đất, “Sẽ có hai người trên giường, Ta sẽ lấy một người và để lại một người.” Đúng thế không?

¹⁴³ Vì vậy, sự nhóm lại sẽ hướng về Đấng Christ cho dù tôi ở Jeffersonville, cho dù tôi ở Thụy Điển, cho dù tôi... Và dù là ở đâu, thì sự nhóm nhau lại sẽ dành cho Đấng Chấn Chiên. Hiểu không? Và rồi cùng nhau chúng ta sẽ được cất lên với sự sống lại để gặp Chúa trên không trung. Nhiều người sẽ đến từ mọi nơi trên trái đất, mà còn đang sống. Những người đã chết, và vân vân, sẽ sống lại. Và cùng nhau Hội thánh sẽ được cất lên cùng nhau để gặp Chúa trên không trung. Hiểu chứ?

¹⁴⁴ Sự Đến của Ngài sẽ là phổ quát. Nó sẽ không chỉ đến với Louisville. Nó sẽ không chỉ đến với Báp-tít, đến với Trưởng Lão. Nó sẽ là “người có lòng trong sạch sẽ thấy Đức Chúa Trời,” và sự sống lại và sự nhóm nhau lại sẽ đến từ mọi nơi.

¹⁴⁵ Và, bây giờ, khi nào nó đến? Có thể đêm nay, có thể ngày mai, có thể năm nay, có thể năm mươi năm, có thể một trăm năm, có thể ngàn năm nữa. Tôi không biết. Không ai khác biết. Nhưng chúng ta hãy—chúng ta, anh chị em và tôi, hãy sống đêm nay như nó vẫn sẽ diễn ra tối nay.

¹⁴⁶ Nhưng, bây giờ, khi làm như bạn đã nói, “Tôi—tôi sắp được giải phẫu.” Chà, nếu bạn phải phẫu thuật, bạn không có niềm tin cho sự giải cứu, thì tiến hành phẫu thuật đi.

¹⁴⁷ Nếu tôi định mua một—một... Một người nào đó đã đến và viết cho tôi một ghi chú vào ngày hôm trước, và nói, một—một lá thư tuyệt vời, và nói, “Anh Branham, tôi không biết phải làm gì.” Nói, “Tôi và vợ tôi đã trung tín với Chúa hết sức. Chúng tôi đã nuôi dạy con cái của mình.” Và nói, “Bây giờ, điều mà tôi đang tự hỏi,” nói, “chúng tôi có... chúng tôi đã tiết kiệm được một trang trại, mua một trang trại.” Và nói, “Thật chúng tôi yêu nó biết bao! Có một con suối ở đó; có một—một con lạch chảy qua nơi này.” Nó đã ở ngoài Oregon. Và nói, “Chúng tôi nghe nói rằng anh đang đến Oregon. Tôi sẽ nói cho anh biết những gì chúng tôi đã quyết định làm. Chúng tôi biết rằng... Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ để dành số tiền đó cho bọn trẻ, vì không ai trong chúng là Cơ-đốc nhân.” Nói, “Chúng tôi nghĩ rằng chúng tôi sẽ để dành nó cho chúng vì chúng phải ở lại đây để trải qua hoạn nạn, và để dành nó cho chúng và để chúng có thứ gì đó, vì chúng tôi tin rằng chúng tôi sẽ ở trong Sự Cất lên. Do đó chúng tôi không biết phải

làm gì với điều đó, vì vậy có lẽ khi anh đến, chúng tôi sẽ giao trang trại cho anh, đấy, và rồi anh có thể làm với nó bất cứ điều gì anh muốn.”

148 Tôi đã viết lại, tôi nói, “Anh thật chu đáo biết bao khi nghĩ đến con cái của mình.”

149 Nói, “Tôi và vợ đi ra ngoài đó, và vào buổi tối.” Nói, “Tôi đã sẵn sàng để nghỉ hưu, và,” nói, “những giờ vui vẻ chúng ta có, bằng qua trang trại, nhìn xem mùa xuân, và đứng ngoài đó ngợi khen Đức Chúa Trời.”

150 Tôi nói, “Hãy tiếp tục làm điều đó, sống như vậy, về thể chất, vật chất. Cứ tiếp tục cho đến khi Ngài đến. Đấy, cứ tiếp tục ở lại đây, cứ tiếp tục cho đến khi Ngài đến.”

151 Lên kế hoạch, cứ tiến hành, thực hiện điều đó, “Nếu Chúa muốn! Nếu Chúa muốn! Tôi sẽ làm *điều này*, nếu Chúa muốn.” Ngài có thể đến trước thời điểm đó. [Băng trống—Bt.] Nhưng cứ tiếp tục như anh em vẫn thế cho đến khi...Nhưng hãy giữ cho linh hồn của anh em được trong sạch, rằng, Ngài có thể đến bất cứ lúc nào. Đấy, hãy sẵn sàng. Vì, anh em thấy đấy, Ngài có thể đến với *anh em* bất kỳ phút nào, bất kỳ giây nào, nhịp tim tiếp theo, hơi thở tiếp theo, Ngài có thể đến với anh em. Nhưng cứ tiếp tục làm bất cứ điều gì anh em muốn, miễn là nó đúng, đang hoàng và chính trực, hãy tiến hành và làm điều đó.

152 Bây giờ, chúng ta biết rằng chúng ta đang đối mặt với điều gì đó. Tôi biết điều đó; anh em biết điều đó. Tôi—tôi—tôi không biết đường nào để rẽ. Anh em còn nhớ cách đây khoảng bốn năm, một ngày nọ ở Chicago, Thánh Linh của Chúa ngự trên tôi và tôi nói, “Đây chính là nó! Và sự phục hưng đã kết thúc, và nước Mỹ đã từ chối cơ hội của mình.” Điều đó có trên băng ghi âm. “Và sẽ không còn nữa. Nó đã từ chối cơ hội cuối cùng của mình.”

153 Tôi muốn anh em xem kỹ. Có ai biết đó là ngày nào trên băng không? Chúng ta đã có nó. Leo và Gene có nó. Tôi đã nghe nó ở đây cách đây không lâu. Boze đăng nó trên tờ báo của mình. Và vì vậy hãy xem những gì đã xảy ra kể từ đó, đấy, sự phục hưng đã dừng lại.

¹⁵⁴ Tôi đã nói điều đó tại—tại Blue Lake đêm nọ, và một thanh niên trở lại vào sáng hôm sau, nói, “Anh Branham có thể nói những người Ngũ Tuần đã có điều đó, nhưng tôi thì không! Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ha-lê-lu-gia,” và tiếp tục như vậy. Thấy vậy, nhưng thanh niên đó thật sự không biết mình đang thổi kèn ở phía nào. Thấy vậy, anh ấy không hiểu. Thấy vậy, anh ấy không biết. Điều đó ổn thôi, nhiệt tình, điều đó hoàn toàn ổn.

¹⁵⁵ Nhưng nhìn xung quanh! Họ đang làm gì? Có vấn đề gì với mọi người vậy? Điều gì đã xảy ra với sự phục hưng? Điều gì đã xảy ra với Billy Graham, Oral Roberts, những người còn lại? Sự phục hưng đang diễn ra ở đâu? Nó đã kết thúc rồi! Khói đã lắng xuống. Những hạt giống được gieo. Buổi nhóm kết thúc. Những ngọn lửa bị thiêu rụi. (Trong ngôi đền cổ của Rô-ma, về nữ thần bếp, khi lửa tắt, tại các bàn thờ, các thương nhân trở về nhà.) Vậy thì, chúng ta thấy sự phục hưng không còn nữa. Đó không phải là sự nhiệt tình.

¹⁵⁶ Rồi tôi nghĩ về dòng sông năm 1936, tôi nghĩ những gì Ngài đã nói. Điều gì đã xảy ra ở đó? Nhiều người trong số anh chị em biết. Tôi chỉ là một chàng trai, và về việc làm phép báp têm lần đầu tiên khi Thiên sứ của Chúa giáng xuống và đứng trên chỗ tôi. Một số người nói, “Anh đã không nhìn thấy nó.” Sau đó khoa học đã chứng minh rằng nó đã có như vậy. Hiểu không? Hiểu không?

¹⁵⁷ Vậy thì, Ngài đã phán điều gì ở đó? “Như đã xảy ra, như Giảng Báp-tít được sai đi báo trước sự đến lần thứ nhất của Đấng Christ, Sứ điệp của người sẽ báo trước sự Đến lần thứ hai.”

¹⁵⁸ Tôi đã theo dõi nó trên khắp trái đất, nó đã đi khắp thế giới. Gần như chỉ qua một đêm, các cuộc phục hưng bùng nổ khắp nơi. Những ngọn lửa phục hưng đang cháy khắp nơi, đã có một cuộc phục hưng vĩ đại nhất mà chúng ta từng biết. Nhưng đã có bất cứ điều gì trước đó không? Không một điều gì cả! Hai tuần trước đó, tôi nghe một người phát biểu ở New Albany, nói, “Mọi người từng tin sự quảng cáo rùm beng đó của—của sự phục hưng, giống như Billy Sunday và họ.” Nói, “Chúng tôi biết rằng không thể còn chúng nữa. Mọi người muốn có bằng chứng cụ thể; không có chuyện như vậy!” Khi họ đang thực hiện sự quảng cáo rùm

beng lớn đó, cùng lúc đó Đức Chúa Trời cho nổ tung cuộc phục hưng vĩ đại nhất mà chúng ta có kể từ những thế kỷ đầu tiên của họ, đã có nhiều người được cứu hơn: hàng triệu người.

¹⁵⁹ Thống kê cho thấy rằng sứ điệp của một người kéo dài ba năm, bất kỳ ai trong họ, sau đó người đó sống bằng danh tiếng của mình trong suốt thời gian còn lại cho đến khi Đức Chúa Trời gọi người đó. Bây giờ, đó là kể từ khi Đấng Christ, chức vụ của Ngài đã kéo dài ba năm rưỡi, đấy. Và cho thấy rằng tất cả họ, Spurgeon, Knox, Calvin, tất cả họ, nó cho thấy ba đến ba năm rưỡi là giới hạn cho chức vụ của một người. Phần còn lại của nó...Ngọn nến của người ấy đã cháy, người ấy sống bằng danh tiếng trong quá khứ của mình. Nếu người ấy xấu xa, công việc của người ấy—của người ấy theo người ấy; nếu người ấy tốt, các công việc của người ấy sẽ theo người ấy. Chỉ thế thôi.

¹⁶⁰ Bây giờ, điều đó có nghĩa gì? Tôi đã giảng cho hội thánh này ở đây và nói với anh chị em rằng “Tôi tin có một điều vĩ đại đang đến.” Tôi tin và đã nói với anh chị em rằng “Tôi tin rằng Kinh Thánh ủng hộ rằng sẽ có một sứ giả của thời đại hội thánh cuối cùng.” Tôi tin điều đó. Tôi đã trông đợi người đó xuất hiện, tôi đã theo dõi liên tục.

¹⁶¹ Và tôi thấy một người đàn ông dấy lên, tôi nghe nói về người đó, một người vĩ đại bắt đầu thành công vang dội, tôi nhận thấy sứ điệp của người ấy khác xa với Kinh Thánh. Tôi thấy người ấy bay vào trong một góc. Hiểu không? Tôi nhìn một người khác dấy lên, bay lên đằng kia, nhưng người ấy không lọt vào giữa bầy đại bàng, nó ở giữa những con quạ giáo phái. Ở lại đây, tổ chức của người ấy, và một tổ chức khác mang lại nhiều thành viên hơn, và vân vân. Tôi nhìn xem nó, tôi thấy nó chết dần.

¹⁶² Tôi nghĩ, “Chúa ôi, người mà sẽ khôi phục Đức tin của những người cha cho con cái ở đâu? Chúng những Hạt giống sẽ được trồng ở đâu? Nó ở đâu? Điều gì sẽ xảy ra?”

¹⁶³ Bây giờ nó đến với điều này. Nếu—nếu Sứ điệp đó giáng xuống trên dòng sông ngày hôm đó, nếu đúng là vậy, thì Sự Tái lâm của Chúa đã gần, nó sắp xảy ra ở đây. Nếu không, sẽ có một khoảng thời gian tạm lắng trước cơn bão. Tôi không biết. Ngài đã không tiết lộ nó cho tôi. Tôi đang cố tự hỏi, “Đó có phải là Sứ điệp

chính thức của Ngài không? Đó có phải là tất cả những gì Ngài muốn tôi nói không? Đó có phải là khi Ngài ủy thác không? Đó có phải là tất cả? Nếu là vậy, chúng ta thật, thật gần. Nó muộn hơn anh em nghĩ. Nếu không, sẽ có một khoảng thời gian tạm lắng trước cơn bão.

¹⁶⁴ Bây giờ, người nào đó đã viết cho tôi ở đây cách đây không lâu, và hỏi tôi, nói, “Nếu anh không tin rằng hội thánh trải qua thời kỳ Đại nạn, thì thế nào về Khải huyền 13, làm thế nào họ chiến thắng nhờ Huyết Chiên Con và chứng ngôn của họ?” Người đã hỏi câu hỏi đó. Tôi tự hỏi. Anh em có nhận ra rằng ba chương đầu tiên của sách Khải huyền đề cập đến Hội thánh trong thời đại Hội thánh không? Đó là thời kỳ Đại nạn, không phải thời đại Hội thánh; Hội thánh Cất lên và đi lên ở chương thứ 4 của sách Khải Huyền, không bao giờ trở lại cho đến chương 19 khi Nó đến với Chúa Jêsus. Đúng thế. Đó là trong thời kỳ Đại nạn, không liên quan gì đến Hội thánh cả.

¹⁶⁵ Tất cả những lời hứa tuyệt vời này về những điều tuyệt vời mà anh em đã thấy trong Kinh Thánh, giống như những gì sắp xảy ra, điều đó ảnh hưởng vào vương quốc Do Thái, không phải ở đây giữa những Dân Ngoại. Tôi tin rằng họ sẽ được nhóm nhau lại bởi người này mà được cho là sẽ đến để khôi phục Đức tin của dân sự, điều mà được hứa. Và cách duy nhất tôi có thể có được điều đó, bởi vì Ngài đã phán, “Ngay sau Sứ điệp này, rằng, trái đất sẽ bị đốt cháy bởi sức nóng, lửa.” Hãy để tôi đọc điều đó cho anh em nghe trong khi chúng ta ở ngay tại đây, và xem Nó nói gì.

¹⁶⁶ Và bây giờ sứ điệp nhỏ này về Nước Trời, có lẽ tôi sẽ giảng vào sáng Chúa nhật tới, nếu Chúa muốn, hãy xem, và nếu ý Chúa.

¹⁶⁷ Bây giờ hãy xem đây, đây là sự xuất hiện của Giảng, Ma-la-chi 3:

Này, Ta...sai sứ giả Ta đi trước mặt Ta...sai sứ giả Ta, và người sẽ dọn đường trước mặt Ta: và Chúa, mà các người tìm kiếm, sẽ thành linh vào trong đền thờ Ngài, tức là thiên sứ của sự giao ước, mà các người trông mong: này, người sẽ đến, CHÚA vạn quân phán vậy.

168 Anh em thấy điều đó không? Ma-la-chi 3. Ma-thi-ơ bây giờ, hãy xem Ma-thi-ơ chương 11, và lắng nghe điều này, và câu thứ 6. Bây giờ chúng ta hãy đọc Ma-la-...Ma-thi-ơ 11, Chúa Jê-sus phán. Và bây giờ chúng ta hãy bắt đầu ở chương thứ 11:

Và xảy ra khi Chúa Jê-sus truyền lệnh cho mười hai môn đồ của Ngài xong, Ngài bèn rời khỏi chỗ đó để dạy và rao giảng trong các thành phố của họ.

Và bây giờ khi Giảng đã nghe trong...ngục các công việc của Đấng Christ, thì ông sai hai môn đồ của mình đến,

Và thưa cùng Ngài rằng, Thầy có phải là đấng phải đến, hay là chúng tôi còn phải đợi đấng khác chăng?

169 Thấy sự âm đạm của nhà tiên tri đó không? Ông đã biết điều gì đó sẽ xảy ra, nhưng ông không chắc nó ở đâu, đây, đây, chính xác điều gì đang xảy ra. “Ngài có phải là Đấng ấy không?” sau khi ông đã công bố Ngài.

Và Chúa Jê-sus...đáp cùng họ rằng, Hãy đi và tỏ cùng Giảng những điều mà các người nghe và thấy:

Kẻ mù được thấy,...kẻ què được đi, kẻ phung được sạch,...kẻ điếc được nghe, kẻ chết được sống lại, kẻ nghèo được nghe giảng phúc âm cho họ.

Và phước cho người nào, mà chẳng vấp phạm vì cơ ta.

Và khi họ ra về, Chúa Jê-sus mới phán về việc Giảng cho đoàn dân nghe,...(Nào lắng nghe!)... Các người đã đi xem chi trong đồng vắng? Có phải xem cây sậy bị gió rung chăng? (Không, đó không phải là Giảng, không có sự thỏa hiệp với Giảng.)

...các người đi xem cái chi nữa? Có phải xem người mặc áo tốt đẹp chăng? (Nói cách khác, cổ áo quay quanh, anh em biết đấy, một người uyên bác và vĩ đại) kia, họ mặc áo tốt đẹp thì ở trong đền vua. (Kẻ hôn đũa bé, và làm lễ cưới cho những người trẻ, chôn cất người chết, và, anh em biết đấy, hay quanh quần bên các vị vua. Đó là loại đó, người đó không sử dụng Gươm dùng bằng hai tay. Hiểu không?)

...Bây giờ, các người đã đi ra ngoài đồng vắng để xem gì? Một người và quần áo của người ấy, và bị gió rung chẳng?

...Có phải xem một người mặc áo tốt đẹp chẳng? Kia, những người mặc áo tốt đẹp thì ở trong các cung điện của vua.

Nhưng các người lại đi xem cái chi nữa? Có phải là xem đấng tiên tri chẳng? Phải, Ta nói cùng các người, và còn hơn đấng tiên tri nữa.

170 Xem nào! “Vì điều này...” Bây giờ hãy lắng nghe, đây là những Lời của Chính Chúa Jêsus:

Ấy vì người đó mà có chép rằng: *Này, Ta sai sứ Ta đến trước mặt Đức tin Ta, và người...mặt, và người sẽ dọn đường trước mặt người.*

171 Bây giờ hãy xem Ma-la-chi 3:

Kia, Ta...sai sứ giả của Ta, và người sẽ dọn đường sẵn trước mặt Ta:...(Ma-la-chi 3, không phải Ma-la-chi 4.)

172 Bây giờ hãy xem Ma-la-chi 4:

Vì, này, ngày đến, sẽ cháy như lò lửa; và tất cả những kẻ kiêu ngạo, phải, và tất cả những kẻ làm điều ác, sẽ trở thành rơm rạ:...ngày đến sẽ đốt cháy chúng, CHÚA vạn quân phán,...nó sẽ chẳng để lại cho chúng hoặc rễ hoặc nhánh (đó là Cơn Đại Nạn và sự hủy diệt, đấy, điều đó đang đến).

Nhưng về phần các người là kẻ kính sợ danh ta, thì Mặt Trời công bình sẽ mọc lên với sự chữa lành trong cánh nó (sự đến của Chúa); và các người sẽ đi ra như...các người sẽ đi ra, và nhảy nhót như bò tơ của chuồng. (Điều đó giống như đi ra ngoài đồng cỏ, đi ra ngoài.)

...các người sẽ giày đạp những kẻ ác; vì chúng nó sẽ như là tro dưới bàn chơn các người trong ngày đó mà Ta sẽ làm điều này, CHÚA vạn quân phán vậy.

173 Mặt khác, những người công chính, khi cùng với Đấng Christ trở lại trái đất, sẽ giẫm lên đồng tro tàn. Khi anh em nhìn thấy

những người này, kiêu căng, ngạo mạn, đáng khinh, rình mò, và tự xưng là Cơ-đốc nhân, họ chẳng là gì ngoài tro tàn. Chỉ thế thôi. Đó là những gì Kinh Thánh nói. Hiểu không? Bây giờ hãy xem.

Khá nhớ lại...luật pháp của đầy tớ Ta là Môi-se, mà Ta đã truyền...cho người tại Hô-rép, tức là những lễ luật và mạng lệnh, cho cả Y-sơ-ra-ên.

Này, Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi trước ngày lớn và đáng sợ đó của CHÚA chưa đến:

Ngay trước Ngày đó, sự tái lâm của Chúa, Ê-li sẽ đến trước.

¹⁷⁴ Được rồi, hãy nhớ, nhưng tương lai. Bây giờ, nó không thể là sự xuất hiện của Giảng. Ông là Ê-li, nhưng ông đến năm lần, bây giờ. J-ê-s-u-s, đ-ứ-c-ti-n, â-n-đ-i-ê-n. Xem, năm là số “ân điển.” Ê-li xuất hiện năm lần: một lần là Ê-li; như Ê-li-sê; như Giảng; cuối cùng là với Dân Ngoại; và qua với Môi-se cho người Do Thái. Con số hoàn hảo, nhà tiên tri hoàn hảo, sứ giả hoàn hảo, nghiêm nghị, táo bạo. Hiểu không? Để ý:

...Ta sẽ sai đấng tiên tri Ê-li đến cùng các ngươi...trước khi Ngày, lớn và đáng sợ của CHÚA chưa đến:

Và người sẽ làm cho lòng cha trở lại cùng con cái, và lòng con cái trở lại cùng cha, kéo Ta đến và lấy sự rửa sả mà đánh đất này.

¹⁷⁵ Hãy xem, không phải là lần đến đầu tiên của phần giới thiệu; đó là Giảng, bởi vì trái đất không bao giờ bị đốt cháy như rơm rạ, người công chính không bao giờ bước ra trên đồng tro tàn của kẻ ác. Nhưng ngay trước khi điều này xảy ra, Ê-li-sê sẽ đến. Và người sẽ làm gì? Khôi phục Đức tin của con cái trở về với cha, Đức tin ban đầu của Kinh Thánh.

¹⁷⁶ Khi tôi thấy một người đến, tôi nghĩ, “Đó phải là người ấy. Có một người đang nổi tiếng, hãy nhìn ông ta, các giáo hội đang đi theo.” Ông ấy đang làm gì vậy? Một ngàn dặm ngoài Kinh Thánh. Ông ta làm gì? Đi lang thang đây đó, ông ta xì hơi và sụp đổ. Thấy đó, “Có một hình thức tin kính và chối bỏ Quyền năng đó.” Chối bỏ Đức tin, không tin vào Kinh Thánh, nói rằng, nắm giữ tín điều, giáo phái, nhận con cái theo giáo phái. Nó phải sụp đổ. Anh ta quay lại đi thẳng.

177 Người mà sẽ gieo Hạt giống cho Hội thánh thời kỳ cuối cùng đó ở đâu? Hạt giống chín muồi đó, mà Ê-li đã hứa ở đâu? Và ngay sau những ngày của ông, Cơn Đại Nạn sẽ ập đến và thiêu rụi trái đất.

178 Và sau đó là sự trở lại của Hội thánh và Cô Dâu, Cô Dâu và Đấng Christ sẽ bước ra khỏi đồng tro tàn của họ, trong Thời đại Ngàn Năm, khi trái đất được thanh tẩy bằng lửa. Và ở đó họ sẽ trị vì. Và những người ngoại đạo chưa bao giờ nghe Phúc Âm sẽ được đẩy lên trong thời gian đó, và các con trai của Đức Chúa Trời sẽ được bày tỏ. Nếu người ấy phải trị vì, người ấy phải có thứ gì đó để trị vì, người ấy có một lãnh thổ. “Và họ cai trị và tể trị với Đấng Christ,” và Đấng Christ cai trị bằng một cây gậy sắt, các dân tộc. Rồi Phúc Âm...Sau đó những người con được bày tỏ của Đức Chúa Trời, với thẩm quyền giống như Ngài đã có khi Ngài ở đây, xem đó, sẽ có Thời đại Ngàn năm trong Triều đại đó, đây, trên đồng tro tàn.

179 Vì vậy tôi đã tìm kiếm điều gì đó. Có phải nó đã trượt qua chúng ta một cách khiêm tốn và chúng ta đã không nhận ra nó không? Có phải nó đã biến mất và hội thánh bị bỏ lại trong tội lỗi của mình không? Nếu đúng vậy, thì nó muộn hơn các bạn nghĩ. Nếu không, thì sẽ có một người đến với Sứ điệp nói thẳng vào Kinh Thánh, và công việc nhanh chóng sẽ đi vòng quanh trái đất. Những hạt giống sẽ xuất hiện trên báo chí, tài liệu đọc, cho đến khi mọi Hạt giống được định trước của Đức Chúa Trời đã nghe Nó. Không ai trong số họ sẽ đến trừ khi Cha kéo họ đến, và mọi người Cha đã kéo họ sẽ nghe Nó và đến. Đó sẽ là, Dòng dõi được định trước sẽ nghe Lời.

180 Rồi khi điều đó xảy ra, nó sẽ là một buổi nhóm lại với nhau. Và Chúa Jêsus sẽ xuất hiện, và sẽ có Hội thánh từ khắp nơi trên đất như thế, với sự sống lại, đi lên.

181 Sẽ giống như Giảng đã đến, mà ngay cả những môn đồ được tuyển chọn cũng không biết chăng? Họ đã nói, “Tại sao các thầy thông giáo nói rằng Ê-li phải đến trước?”

182 Ngài phán, “Người đã đến rồi và các người không biết điều đó.” Nhưng đã nói, “Họ đã làm những gì họ đã nói họ sẽ làm với người.” Sứ điệp của Ngài rất nhanh, nhìn xem, với toàn

thể dân Y-sơ-ra-ên, và nó chỉ xảy ra trong một nơi...hai—hai điểm nhỏ: ngay bên dưới Giê-ru-sa-lem và ở đó, hoặc xuống tại Ê-nôn nơi Giảng đến làm phép báp-têm, và ngay dưới dòng sông nơi ông làm phép báp-têm, dòng sông đã khô cạn. Chỉ sáu tháng, và toàn bộ phần giới thiệu về Đấng Mê-si đến ngay. Hiểu không?

¹⁸³ Chúng ta đã bỏ qua một cái gì đó? Có muộn hơn chúng ta nghĩ không? Đây là một cuộc nói chuyện cởi mở bây giờ. Đây là, chỉ đêm nay, chỉ để...Vâng, nó chỉ là—chỉ chúng ta nói chuyện ở đây. Có muộn hơn anh chị em nghĩ không? Đó có thực sự là Sứ điệp ở dòng sông ngày hôm đó không? Nó đã trôi qua, và nhiều người đã bỏ lỡ Nó không? Là Nó chăng? Thế thì nó thực sự là muộn hơn chúng ta nghĩ. Nó sẽ là khi nào? Tôi không biết. Có thể là tối nay. Có thể là năm mươi năm nữa. Tôi không biết khi nào nó sẽ đến, tôi sẽ cứ tiếp tục như bây giờ. Ồ, nó là gì? Tôi đang tìm kiếm điều gì đó chăng?

¹⁸⁴ Tôi đã có một giấc mơ kỳ lạ đêm qua, nó làm phiền tôi cả ngày. Thường thì tôi không mơ nhiều lắm. Nhưng tôi đã có một giấc mơ...

¹⁸⁵ Tôi sẽ đi khắp mọi nơi, và tôi đã từng giảng Sứ điệp đó và tôi sẽ thấy một người ở đây và một người ở đó nắm bắt được Nó. Tôi sẽ quay lại ngay và tung ra Sứ điệp và họ sẽ hếch mũi lên và bỏ đi. Chuyện gì vậy? Có phải họ đã phạm tội trong ngày ân sủng của họ? Người cuối cùng đã vào chưa? Nó kết thúc chưa? Có phải chúng ta chỉ chờ đợi sự hủy diệt? Có phải tất cả những cuộc chiến nhỏ đang nổi lên như thế chỉ chuẩn bị sẵn sàng?

¹⁸⁶ Điều gì đó đang chuẩn bị xảy ra. Trước khi nó xảy ra, Hội thánh đã biến mất. Tôi thật không đồng ý với việc Hội thánh sẽ ở trong Cơ Đại Nạn! Làm thế nào anh em có thể làm một hình bóng lấy đi khỏi một tiền hình bóng? Hiểu không? Nô-ê ở trong tàu trước khi một giọt nước rơi xuống. Lót đã ra khỏi Sô-đôm trước khi lửa từng giáng xuống. Hiểu không? Chúa Jê-sus phán, “Như việc đã xảy ra trong thời họ thế nào thì sự đến của Con Người cũng thế ấy.” Hội thánh không phải đứng trước sự phán xét, nó đã ở trong Đấng Christ rồi.

187 Điều chúng ta cần là sự trọn lành của các thánh đồ. Các thánh đồ không hiểu, thấy đấy, họ đang trở nên...Họ thật sự không biết phải nghĩ gì. Bây giờ chúng ta...

188 Nếu điều đó đúng...Nếu không, sẽ có điều gì đó xảy ra nhanh chóng, sẽ có một vụ nổ. Tôi đang xem, tôi không biết phải rẽ hướng nào.

189 Đêm qua tôi mơ một giấc mơ. (Rồi tôi đang kết thúc.) Tôi đã mơ một giấc mơ, điều kỳ lạ nhất...

190 Tôi đang nằm đó nói chuyện với vợ tôi, về sự đến-...Chúng tôi vừa mới câu nguyện, và tôi...Người nào đó, chàng trai trẻ Dallas, đã gọi điện nói rằng anh ấy đã nhét thứ gì đó vào tai, và tôi đã đi vào...Chảy máu, và anh phải chạy đến bác sĩ. Và tôi đã đi vào để cầu nguyện, và Đức Thánh Linh đã nói, “Điều đó ổn thôi.” Hiểu không?

191 Anh đến đây, ổn cả. Bác sĩ nói, “Ồ, tôi nghĩ rằng anh sẽ có...” Nói, “Anh đã làm thủng màng nhĩ, vỡ ra và máu chảy ra từ đó, và tất cả thứ đó.” Chỉ là tất cả...Lần sau chúng tôi đi—quay lại, anh ấy không nói gì về nó. Không biết gì, thấy không, không nhiễm trùng, không gì cả. Thấy không?

192 Vì vậy rồi ai đó đã gọi, và tôi sẽ vào phòng và cầu nguyện. Khoảng một ngày khác họ sẽ gọi điện, nói rằng, “Nó hết rồi. Tốt đẹp và tuyệt diệu! Đang diễn ra!”

193 Và tôi đang nói chuyện với vợ, tôi nói, “Em yêu, trong khoảng một năm bốn tháng anh hầu như không biết phải di chuyển theo hướng nào.” Tôi nói, “Anh không biết phải làm gì.” Cô ấy nói... Chúng tôi đã nói về việc di chuyển. Tôi nói, “Anh không biết phải làm gì, anh đang đứng và anh đang tự hỏi. Có phải chúng ta đang trông đợi...Có phải là một nhà tiên tri vĩ đại đó của Đức Chúa Trời...đang đến để tuyên bố điều đó không? Nó sẽ được biết đến công khai?”

194 Tôi nghĩ, “Điều đó trái ngược với Kinh Thánh. Không, là: ‘Ngài đến vào giờ mà các người không nghĩ tới.’” Hiểu không? Và tôi không biết phải làm gì. Chúng ta đã bỏ qua nó chẳng? Tôi nghĩ, “Minh không muốn nằm quanh quẩn ở nhà đây.” Tôi nghĩ... Và tôi hy vọng điều này không được ghi âm; nếu có, hãy xé bỏ

băng ghi âm hoặc để nó sang một bên. Hiểu không? Bây giờ ngài nói, nếu...Tôi nói, “Nếu đây là điều đó, chúng ta gần với nó hơn chúng ta nghĩ.”

195 Có một thứ mà có được...điều đó sẽ xảy ra. Hoặc là điều gì đó phải xảy ra với tôi bây giờ. Và tôi không hiểu tại sao Ngài thực sự không để tôi đi khi tôi ngồi xuống băng ghế đó ngày nọ, thế thì, hãy xem, nếu không có việc gì khác để làm. Tại sao? Tại sao tôi không đi? Chuyện gì đã xảy ra? Có điều gì khác để làm không? Tôi nghĩ, “Ồ, nếu đó là Sứ điệp của tôi, mọi người sẽ chú ý vào Nó.”

196 Rồi, Điều gì đó gọi tôi về cánh đồng truyền giáo hải ngoại. Tôi nghe thấy tiếng gọi bên kia đại dương, đến từ mọi nơi.

197 Thư vừa đến hôm kia, Anh Ligger viết một—một cuốn sách về buổi nhóm Durban. Anh ấy nói, “Nó không bao giờ so sánh được. Châu Phi chưa bao giờ có một sự rung chuyển như thế. Trong một đêm, vùng đất đen tối này của Châu Phi đã có một sự rung chuyển mà họ chưa từng có trước đây trong đời.” Đúng vậy, ở giữa những người ngoại đạo.

198 Tôi nhìn xuống đó, tôi thấy những người da đen tội nghiệp, những con người quý giá, thấy cách mọi người đối xử với họ như thế nào...tệ hơn nô lệ. Nhìn thấy một cậu bé ở đó...và tôi... đã làm việc ở đó, và tôi nói...Chàng trai đó, anh em chỉ...Phụ nữ các chị không thể làm được nhiều như vậy trong hai ngày [Băng trống—Bt.] hoặc ba ngày, cố gắng hết sức có thể, như chàng trai đó phải làm trong một ngày. Anh ấy sẽ ngủ trên một tấm đệm trong một phòng vệ sinh nhỏ cũ kỹ, dài khoảng hơn một mét và rộng hơn một mét, cuộn tròn ở đó. Và anh ấy nhận được một bảng mỗi tháng, tức là hai đô la tám mươi xu. Và anh ấy không được ăn những thứ thừa thãi trên bàn, một xô bột nhão; một phần ba của nó, cho bữa sáng; một phần ba vào bữa tối; và phần ba còn lại vào bữa tối hôm đó. Làm việc đến mười, hoặc mười một, mười hai giờ; thức dậy vào sáng hôm sau chăm sóc em bé và mọi thứ khác, và đánh bóng các bậc thang và lau sạch xe của ông chủ. Còn bà mẹ to, già, béo chằng làm gì ngoài việc ngồi đó và bấm móng tay và uống trà, lười biếng, vô tích sự.

199 Chàng trai đáng thương đó đã phải làm việc như mọi thứ. Anh ấy bị ho, và trông giống như sắp bị cảm lạnh, giống như một cơn ho “Ho, ho, ho.” Và một ngày tôi nhìn qua đó, tôi nói, “Anh có bao giờ đưa chàng trai đó...Tại sao anh không đưa anh ta đến buổi nhóm?”

200 “Anh ta là một kaffir.” [Băng trống—Bt.] Điều đó có nghĩa là một “thằng đểu.” Không có gì ngạc nhiên khi họ bị tai tiếng với cái tên đó. Tôi cũng vậy. Người đó là anh em tôi. Và cậu ấy đấy. Cậu ấy không phải là nô lệ. Màu da của cậu ấy không có gì quan hệ với nó. Cậu ấy là anh em của tôi. Và ở đó cậu ấy đã như thế.

201 Tôi bước ra ngoài, tôi gọi cậu ấy “Thomas.” Cậu bé có thể nói ba thứ tiếng. Và tôi gọi, “Thomas?”

202 Cậu ấy quay lại, quỳ xuống và giơ hai tay lên, nói, “Vâng, ông chủ.”

203 Tôi nói, “Đứng lên. Tôi không phải là chủ của anh, tôi là anh trai của anh.” Tôi choàng tay qua người cậu ấy. Cậu ấy nhìn qua tôi như vậy, và những giọt nước mắt lớn lăn dài trên má cậu ấy. Tôi nói, “Thomas.”

204 Và Đức Thánh Linh đến và có một khả tượng. Tôi đã nói với cậu ấy điều gì đó. Và anh ta nói, “Vâng, thưa chủ. Điều đó đúng. Đó thực sự là những gì nó đã có.”

205 Tôi nói, “Thomas, cơn ho đã biến mất khỏi anh, anh sẽ không bao giờ ho nữa.” Và anh ấy đã không ho.

206 Mọi người nhét tiền vào túi tôi, tôi có khoảng một trăm tám mươi *bảng* đó (nghĩa là hai đô la và tám mươi xu mỗi bảng). Và tôi sợ đưa nó cho anh ta; sợ ông chủ bắt gặp với số tiền đó, họ sẽ nghĩ rằng anh ta ăn cắp nó và rồi họ sẽ đánh anh ta đến chết. Thế thì tôi—tôi nói với ông chủ, tôi nói, “Tôi—tôi yêu mến cậu bé đó. Để tôi đưa cho anh ta ít tiền.”

“Ồ, không! Không! Ông sẽ làm hỏng cậu ấy.”

207 Tôi đã nói, “Ông khá ương bướng.” Hiểu không? “Ông đang lảng vảng ở đây làm gì? Và ông không làm gì cả. Chàng trai đó làm tất cả công việc và ông để cậu ta chết đói. Cậu ấy có một—một người mẹ góa bụa và em gái bệnh tật, và rồi ông để cho anh ta có một đô la...hai đô la tám mươi xu một tháng.” Tôi nói,

“Ông sẽ trả giá cho điều đó ngày nào đó! Có hai triệu người da trắng và khoảng một trăm triệu người da màu. Họ sẽ có một sự nổi dậy.”

Nói, “Ông đừng nói điều đó ở Mỹ, những gì đang diễn ra ở đây.”

208 Tôi nói, “Ai sẽ bảo tôi giữ được bình tĩnh? Chỉ có Đức Chúa Trời.” Nói, “Thảo nào người ta có mặc cảm, vì bị đối xử như vậy.” [Băng trống—Bt.] Thế đấy. Và tôi đã bênh vực cho họ.

209 Một ngày nọ một vài mục sư truyền đạo, cổ áo quay ngược, ria mép nhỏ, họ đến Rhodesia.

210 Một phi công trẻ thiếu kinh nghiệm đã đưa tôi vào một trong những cơn bão nhiệt đới đó, sau đó đã đi một hai dặm trông giống như, cao trong không khí, lật mọi hướng. Chúng tôi không biết có lộn ngược hay không; máy bay lật đi lật lại. Và cuối cùng nó...Chúng tôi không biết nó đang đi xuống hay đi lên. Và cuối cùng nó đã nâng chúng tôi lên trên cơn bão. Và tôi đã rất đau bụng khi chúng tôi ra khỏi!

211 Vài người trong những mục sư truyền đạo đó, những mục sư truyền đạo Ngũ Tuần, đã lên xe và chở tôi đi xuống Pretoria. Tôi đến từ miền Nam Rhodesia; và tôi đã xuống đó và tôi đã bị ốm, dù sao đi nữa. Và Anh Baxter đang ngồi đó, đau ốm, và Billy Paul, đau ốm. Và ở đây chúng tôi đang lái xe xuyên qua khu nhà bị cô lập; đó là nơi những người da màu làm điều gì đó phải rời khỏi bộ lạc của họ, một số tội lỗi bộ lạc, và họ đến đó. Và họ sẽ không được phép vào thành phố, vì vậy họ chỉ sống dưới tấm tôn hoặc bất cứ thứ gì họ có thể, rất bẩn và mọi thứ, là thật. Và ở đó họ đi xuống qua đó, và tôi thấy một dấu hiệu ở đó, nói, “Hai mươi dặm một giờ.” Và họ người đó đã đi với vận tốc sáu mươi lăm dặm một giờ. Những bà mẹ già khốn khổ chạy ra ngoài đó bế lấy những đứa trẻ nhỏ, những đứa trẻ nhỏ mới biết đi, trần truồng, ngoài đường phố, và từ khoảng hai tuổi đến năm hoặc sáu tuổi; tóm lấy chúng, và la hét. Anh ta gần như giết chết bốn người trong họ cùng một lúc.

212 Tôi vỗ vào vai anh ta, tôi nói, “Này! Có chuyện gì với anh vậy?”

Anh ta quay lại, nói, “Anh nói gì?”

213 Tôi nói, “Tôi đã nói, ‘Có chuyện gì với anh vậy?’ Chạy chậm lại đi!”

Nói, “Chúng tôi đã nhận lệnh để đưa ông đến đó đúng giờ.”

214 Tôi nói, “Tôi ra lệnh cho anh dừng lại.” Và anh ta nói... Tôi nói, “Anh không có tình cảm gì với họ sao?”

“Những người nào?”

Tôi nói, “Chúng những đứa trẻ ngoài kia mà anh gần như cán qua.”

Nói, “Đó là những người Da đen!”

215 Tôi nói, “Xấu hổ cho anh! Tự xưng mình là một Cơ-đốc nhân à?” Tôi nói, “Anh không biết rằng người mẹ đã nghĩ rất nhiều về đứa con của mình, nếu anh giết nó, mẹ anh sẽ nghĩ gì về anh?” Tôi đã nói, “Bà ấy có thể dốt nát và ít học, nhưng tình yêu của một người mẹ luôn dành cho đứa con của mình. Anh không có quyền để làm một việc như thế. Và anh tự xưng mình...” Tôi đã nói, “Một điều nữa, bảng hiệu đó cho biết ‘hai mươi dặm một giờ,’ Kinh Thánh của tôi nói, ‘Hãy trả cho Cê-sa những gì của Cê-sa.’” Và anh ta cúi đầu xuống. Tôi nói, “Anh giảm tốc độ xuống còn hai mươi dặm một giờ và đối xử với mọi người như họ là anh em của anh.” Tôi đã nói, “Xấu hổ về anh, bất cứ điều gì như thế.” Ô, chao ôi, chúng nổ tung như ếch ăn đạn! Nhưng nó không có sự khác biệt nào, tôi đã nói những gì cần nói, tôi đã đưa ra quan điểm của tôi.

216 Và chúng tôi đi vòng quanh đó và mọi người biết rằng tôi dành cho họ, để mang lại cho họ—Sứ Điệp Phúc Âm. Và Chúa...

217 Họ đến đó, và hòa nhập với nhau, và đặt người da trắng ở một bên, và người da màu một bên, và ở đó người da màu thậm chí không thể nói một lời nào với họ, hoặc không nói gì cả. Đức Thánh Linh sẽ đi ra giữa nơi đó và đem ra những người đau ốm, và bệnh tật và què quặt, và chữa lành cho họ, và để họ ngồi trên đây trong nỗi mặc cảm thấp kém to lớn của họ đã phát triển ở đó. Cho thấy cách Đức Chúa Trời đối xử với những người có lòng khiêm nhường!

218 Bây giờ, đó là một người chưa nhận được Sứ điệp và anh ấy đang viết cuốn sách đó.

219 Bây giờ, tôi phải làm gì? Điều này, tôi phải làm gì...Tôi—tôi có trở lại đó không? Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời kêu gọi tôi truyền giáo, thì tôi không thể đồng thời vừa là nhà tiên kiến vừa là nhà truyền giáo của Ngài. Anh em chỉ...nó...Các chức vụ sẽ không trộn lẫn, tôi—tôi chỉ...Tôi đang đánh gió. Nếu tôi trở thành một nhà truyền giáo, tôi sẽ phải là một nhà truyền giáo. Nếu tôi sẽ trở thành nhà tiên kiến của Ngài, tôi sẽ rút lui vào một nơi nào đó trên núi và tránh xa; không có nhà thờ, không có hội chúng, cho đến khi tôi nghe được từ Chúa; và bước ra và nói Điều đó, và quay trở lại lần nữa. Hiểu không? Một trong những điều đó, nó đang cân về sự cân bằng. Nếu không nó đã kết thúc. Đối với tôi, chỉ phải là một trong ba điều đó. Sứ điệp đã kết thúc hoặc tôi phải làm một trong hai việc này. Tôi không biết phải làm gì.

220 Đêm qua tôi mơ một giấc mơ, và tôi mơ thấy mình đang đi đến một buổi nhóm, và tôi chưa bao giờ thấy một nhóm người như vậy! Họ tụ tập như một sân vận động lớn, theo như tôi có thể thấy. Và ai đó đuổi theo tôi, đó không phải là Billy, và anh ta hạ gục tôi. Và tôi đã ở trong phòng, cầu nguyện, và tôi đang đến... dưới sự xúc dầu; hầu như cách họ gọi nó, khiến anh em hiểu, giống như một thiết bị mà tôi có thể cảm thấy rằng đó là sự phân biệt. Và trên đường đi một người bạn bắt đầu nói chuyện với tôi và, khi anh ta làm vậy, sự phân biệt đã biến mất. Tôi không thể cảm nhận được điều đó. Và rồi tôi cố gắng kéo mình trở lại với nó; Tôi không thể làm được. Tôi thật sự không thể làm điều đó. Và tôi đã mệt mỏi.

221 Và tôi bắt đầu nhìn vào đám đông khi nó tiến lên. Và khi tôi làm thế, tôi đã nói, “Ồ, mình có một chủ đề trong trí mà mình biết rằng những tổ chức đó và cách họ đối xử với mọi người, thì mình sẽ hết sức rao giảng Phúc Âm giống như vậy cho họ như có thể.” Và khi tôi bước đến bục giảng, điều đó lìa khỏi tôi.

222 Không có sự phân biệt, không phải là một trong những sứ điệp đó; và tôi đứng đó, nhưng mọi người vẫn chờ đợi. Và tôi đã nói, “Tôi sẽ làm gì?”

223 Và Điều gì đó đã nói, “Cứ đi tiếp. Cứ tiếp tục, đấy,” nó sẽ được trang bị khi tôi đến đó. “Cứ tiếp tục đi.” Hiểu không? Sau đó tôi đã ở ngay đó tại bực...và tôi thức dậy.

224 Có lẽ vì tôi đã nghĩ về điều đó, tôi đã mơ một giấc mơ như vậy. Nó có thể là điều đó. Nó có thể là giấc mơ thuộc linh. Tôi không biết. Tôi không có sự thông giải về nó, tôi—tôi không biết ý nghĩa của nó là gì. Tôi chỉ không thể nói với anh em và tôi—tôi không biết nó là gì. Nhưng, dù đó là gì đi nữa, tôi đang ở một ngã tư đường nào đó. Hiểu không? Có điều gì đó, điều gì ở đâu đó.

225 Và tôi—tôi có thể nói một điều, và tôi đã bị hiểu lầm. Hoặc nói theo cách này, tôi...nó là cách này hay cách kia, người ta hiểu được nó ở bên này. Và đó là cách nó diễn ra, anh em nói điều gì đó thẳng vào một vấn đề, và một người nghe Nó theo cách này, vì vậy người đó nói với người khác và khác xa hơn một chút, và người tiếp theo xa hơn một chút, tiếp theo xa hơn một chút, rồi Nó đã đi chệch hướng. Một người nghe Nó cách khác này, người ấy đi cách này, cách nọ, và cách kia. Thấy đó, và anh em bỏ đi. Và đó là cách nó diễn ra trong—trong các buổi nhóm, và vân vân, khi anh em đang thực sự nhắm đến một Điểm. Bây giờ, Người được Chọn sẽ nghe thấy Điểm đó. Họ có được Địa Điểm đó! Họ biết, bởi vì tôi đã nói hoàn toàn chính xác những gì có ý nghĩa (Hiểu không?) giống như thế, chỉ Sứ điệp, hoàn toàn chính xác.

226 Bây giờ, và đó là những gì tôi nói, có vẻ như ngày càng có nhiều sự hiểu lầm, liên tục. Đó là gì? Là...Tôi đã gieo tất cả các Hạt giống mà lẽ ra phải được trông chưa? Thì giờ đã gần chưa? Có phải sứ giả vĩ đại này đang chuẩn bị bước vào hiện trường bây giờ không? Sự đến của Chúa gần không? Có phải nó gọi đi từ vùng đất này sang vùng đất khác? Có phải Ngài đã kêu gọi tôi từ việc truyền giáo không?

227 Hãy nhớ tôi...Tôi tập cho vợ nghe. Nhiều người trong số các bạn trong cuốn sách...Ngày tôi đặt viên đá góc đó ở đó, khoảng ba mươi năm trước, ngay trong góc đó, nó nói ở đó...Sáng hôm đó khi Ngài đánh thức tôi dậy, và đang ngồi trong phòng ở đó, thậm chí trước khi tôi kết hôn hay bất cứ điều gì, chỉ là một thầy giảng trẻ tuổi, Ngài phán, “Hãy làm công việc của một nhà truyền giáo. Không...Người không phải là nhà truyền giáo, nhưng làm công

việc của người,” đã trích dẫn một câu Kinh Thánh cho tôi. Lúc tôi chạy xuống thấy hai cây, gãy một cây ở đây...một ngôi và ba ngôi. Tôi không bao giờ đánh chéo chúng, tôi đã trồng chúng như thế. Rồi Ngài thấy trái cây rơi vào tay tôi và rồi đưa tôi đến Đồi Sọ. Bây giờ hãy lắng nghe, Ngài phán, “Khi người đến từ điều này, hãy đọc Ti-mô-thê Nhì, Ti-mô-thê Nhì 4.”

²²⁸ Và Nó để tôi ngồi trong phòng. Tôi thậm chí không biết đó là một khái tượng. Lúc đó tôi không biết gọi đó là gì. Tôi đang đặt viên đá góc (ngày hôm đó) của nền móng ở đó. Nó đã được viết, đặt ngay tại đó trong nền tảng đó bây giờ, và nói:

...làm công việc của một nhà truyền giáo, làm bằng chứng đầy đủ về chức vụ của người.

Vì sẽ có một thời kia khi đó người ta sẽ không chịu nghe đạo lành; những sau khi họ theo tư dục của mình sẽ...quy tụ cho chính họ với nhau dạy—các giáo sư, ham nghe những lời êm tai;

...và sẽ quay bỏ Lễ thật mà hướng tới những chuyện huyền. (Đó là cả một ngôi và ba ngôi, họ đã bỏ lỡ sự...)

²²⁹ Vậy thì, Ngài không hề nói “người là nhà truyền giáo,” Ngài phán, “Hãy làm công việc của một người truyền giáo.” Hiểu không? Bây giờ, đã đến lúc chưa? Tôi sẽ tiếp tục với điều đó hay đã đến lúc cho việc gì khác? Điều đó tôi không biết.

²³⁰ Đó là những gì tôi muốn, một cuộc nói chuyện từ tấm lòng với các bạn. Và tôi đã quá thời gian của mình ngay bây giờ, để các bạn ra về, xin lỗi vì đã giữ các bạn lâu như vậy.

²³¹ Nhưng, nếu Chúa muốn, ngay trước khi Anh Boze đến vào Chúa nhật, tôi có thể đến vào sáng Chúa nhật và có thể nói về chủ đề này là *Sự Truyền Bá Phúc Âm lúc Chiều Tối*, hoặc điều gì đó như thế, đấy, nếu nó ổn với anh, thưa mục sư. [Anh Neville nói, “Tốt! Ngợi khen Chúa!”—Bt.] Ý Chúa, sáng Chúa nhật tới. Và tôi sẽ nói về điều đó tối nay, và tôi sẽ có một cuộc nói chuyện chân thành có thể vào lúc khác, nhưng tôi cảm thấy như thế này sẽ tốt hơn, có lẽ, đấy, nếu đó là ý muốn của Chúa.

²³² Tôi cầu nguyện cho anh chị em. Anh chị em cầu nguyện cho tôi. Chỉ đừng—đừng nói, “Anh Branham, tôi sẽ.” Anh chị em hãy

làm điều đó! Hiểu không? Tôi phụ thuộc vào điều đó. Tôi mới là người cần cầu nguyện, nếu Ngài có thể đẩy tôi vào nơi nào đó. Hãy nhớ rằng, tôi là một con người, tôi không phải là Đức Chúa Trời. Tôi chỉ là một con người giống như anh chị em, cố gắng tìm thấy ý Chúa để tôi có thể bước đi trong đó. Không ai có thể biết cho đến khi...“Và kẻ nào thiếu khôn ngoan hãy cầu xin Đức Chúa Trời.” Và đó là những gì tôi đang làm, cầu xin Đức Chúa Trời. Và tôi chỉ nói điều đó với anh em như là hội thánh của tôi, một cuộc nói chuyện với tấm lòng rộng mở. Điều gì, chúng ta đang ở đâu? Chúng ta đang đứng ở đâu? Chúng ta đang sống trong thời giờ nào? Tôi tin rằng, chúng ta đang ở thời kỳ cuối cùng. Tôi tin rằng chúng ta ở ngay đây vào giờ cuối cùng.

²³³ Bây giờ, nó có thể rẽ theo cách này hay cách khác. Vì vậy anh em...Hoặc là công việc của tôi đã xong, hoặc tôi được gọi đến những cánh đồng truyền giáo nơi xa kia, hoặc Ngài sẽ tạo ra một nhà truyền giáo hoặc một nhà tiên kiến. Một trong những điều đó phải xảy ra, vì tôi đang ở giai đoạn cuối. Tôi không biết điều gì phải làm. Tôi không biết đường nào để đi. Ngay cả những buổi nhóm này, mà tôi đang tiếp cận họ, tôi đã cầu nguyện, tôi nói, “Lạy Chúa, con sẽ không làm như con đã làm. Con sẽ tiếp cận nó giống như con đã làm ở đó, con sẽ quay trở lại với sự truyền giáo đó chỉ cho đến khi Ngài ban cho con lời kêu gọi đó về những gì con phải làm.”

²³⁴ Tôi đã—tôi đã gieo Hạt giống khắp nơi, những cuốn băng đã lan truyền khắp thế giới, những Sứ điệp của tôi đã đi khắp thế giới, tất cả các giáo hội đều biết về Nó, khắp mọi nơi, và những ai Cha đã chọn Ngài sẽ kêu gọi. Hiểu không?

²³⁵ Và bây giờ có vẻ như Nó trở thành một sự chống đối với họ.Ồ, họ không muốn làm gì với Nó. Không, thưa quý vị. Tôi sẽ chỉ đi ra và cầu nguyện cho người đau, và một sứ điệp nhỏ đơn giản về điều đó, và—và thấy con đường Đức Thánh Linh dẫn dắt tôi không? Đó là những gì trong đầu tôi phải làm cho đến khi Ngài thực hiện một sự kêu gọi khác. Bởi vì một người không biết phải làm gì cho đến khi anh em hiểu được từ Đức Chúa Trời điều gì để làm, cho đến khi anh em có được phương hướng của mình.

²³⁶ Và tôi—tôi không muốn quanh quẩn quanh nhà. Sứ điệp này ở trong lòng tôi. Mọi người đang chết dần, chết mòn, đang đi vào cõi Đời đời. Tôi có thể làm gì? Hãy để tôi làm nổ tung Nó ở mọi nơi tôi có thể, và nói về Đức Chúa Jêsus cho đến khi Ngài thay đổi vị trí. Các bạn cầu nguyện cho tôi, tôi sẽ cầu nguyện cho các bạn. Tôi hy vọng các bạn làm điều đó.

²³⁷ Bây giờ, hãy nhớ buổi nhóm tối thứ Tư, buổi nhóm cầu nguyện, và tối thứ Sáu, buổi nhóm nam giới. Nó sẽ ở đây chứ? Tôi có thể xuống để gặp tất cả các bạn, tôi đã nói với các bạn rằng tôi sẽ đến gặp các bạn vào tối thứ Sáu. Được rồi, vậy thì vào sáng Chúa nhật, ý Chúa, tôi sẽ nói về *Sự Truyền Bá Phúc Âm lúc Chiều Tối*, nếu Chúa muốn; có thể thay đổi nó, không biết. Nhưng đó là những gì tôi đang nghĩ đến ngay bây giờ, kiểu người truyền giáo sẽ có vào lúc chiều tối. Và rồi tối Chúa nhật, bộ phim của Anh Boze, và hãy nhớ điều đó bây giờ. Và cầu nguyện cho chúng tôi, để tuần tới chúng ta trúng mùa gặt, ý Chúa.

Anh em có yêu Ngài không? A-men!

Anh em sẽ hầu việc Ngài không? A-men!

Anh em sẽ tin Ngài chứ? A-men!

A-men! A-men!

Ngài là Cha. A-men!

Ngài là Con. A-men!

Ngài là Đức Thánh Linh. A-men!

A-men! A-men!

Vẫn hát. A-men!

A-men! A-men! A-men! A-men!

Anh em có yêu Ngài không? A-men!

Ngài đang đến phải không? A-men!

Anh em sẵn sàng chưa? A-men!

A-men! A-men!

Có thể là tối nay, anh em đã sẵn sàng chưa? A-men!

Vào buổi sáng, anh em sẵn sàng chưa? A-men!

Bất cứ lúc nào, anh em sẵn sàng chưa? A-men!

A-men! A-men!

Vẫn hát. A-men!
 Và la hét. A-men!
 Và cầu nguyện. A-men!
 A-men! A-men!

Hãy đến với Đức Chúa Jêsus. A-men!
 Chuẩn bị sẵn sàng cho Hội thánh của Anh em.

A-men!
 Chúng ta đang chuẩn bị sẵn sàng. A-men!
 Amen, Amen!

Muốn gặp mẹ tôi. A-men!
 Muốn gặp bố tôi. A-men!
 Tôi muốn gặp Cứu Chúa của tôi. A-men!
 A-men! A-men!

Ồ, anh em có yêu mến Ngài không? A-men!
 Anh em sẽ hầu việc Ngài không? A-men!
 Anh em có yêu Ngài không? A-men!
 A-men! A-men!

²³⁸ Cha Thiên Thượng của chúng con, đây là của chúng con... một bài hát nhỏ *A-men*. Chúng con yêu thích sự giảng dạy của Ngài, tất cả chúng con đều nói “A-men!” Chúng con yêu Thánh Linh, “A-men!” Chúng con tin Ngài đang đến, “A-men!” Mỗi Lời mà Ngài phán trong Kinh Thánh của Ngài, lạ Chúa, chúng con chấm dứt Lời đó bằng “A-men!” Chúng con tin mọi Lời của Nó, dạy Nó theo sự hiểu biết tốt nhất của chúng con, đúng như cách Nó đã viết, mọi dấu chấm câu, mọi dấu gạch nối, mọi dấu chấm, mọi dấu phẩy, đúng như cách mà Nó được viết, theo sự hiểu biết tốt nhất của chúng con.

²³⁹ Ôi Chúa, xin phục hồi chúng con, Chúa ôi. Ban cho chúng con sự thỏa lòng tuyệt vời mà chúng con mong đợi, rằng một ngày nào đó chúng con sẽ nghe thấy âm thanh của các Thiên sứ khi họ cất lên trong dàn đồng ca Ha-lê-lu-gia trên bầu trời, khi Chúa Jêsus sẽ hiện ra ở nơi xa kia và Hội thánh sẽ được cất lên.

²⁴⁰ Những người không tin sẽ thắc mắc, “Chuyện gì đã xảy ra, có chuyện gì với họ những người đó? Họ đã đi đâu?” Ôi Chúa, họ sẽ không hiểu, thậm chí họ sẽ không nhìn thấy Ngài. Nhưng

Hội thánh sẽ nhìn thấy Ngài, nghĩa là, những người được gọi ra, những người được Chọn, những người được tái sinh, họ sẽ thật sự biến mất. Họ sẽ không biết mình đang ở đâu, họ chỉ biết mình đang mất tích; họ sẽ ở với Chúa của họ.

²⁴¹ Thế thì vào lúc đó, lạy Chúa, sẽ không phải là một điều khủng khiếp khi bị bỏ lại đây sao, biết rằng thời gian cứu rỗi đã qua? Không còn sự cứu chuộc nữa! Kinh Thánh đã nói, “Hãy để người nào ô ứ cứ ô ứ, hãy để người nào không thánh thiện vẫn không thánh thiện.”Ồ, đó sẽ là một giờ tuyệt vời!

²⁴² Xin cho chúng con chuẩn bị ngay bây giờ, Chúa ôi. Thật sẽ là một thời gian tuyệt vời nếu chúng con chỉ chuẩn bị để gặp Ngài, lạy Cha, và chuẩn bị tấm lòng chúng con hàng ngày. Và nếu chúng con phạm sai lầm và sa ngã, như linh hồn đáng thương này đã viết trong câu hỏi này ngày hôm nay, xin cho họ biết rằng Huyết của Chúa Jêsus Christ rửa sạch mọi tội lỗi. Người đó không cố ý làm điều đó, Chúa ôi. Họ đang đói khát, cố gắng trở lại với sự tương giao của Thánh Linh. Xin mang họ lên, lạy Chúa. Nâng họ lên trên thế giới âm đạm, u ám này; ở trên cao, nơi Ánh dương có thể chiếu sáng linh hồn họ một lần nữa. Họ đã rơi xuống bên dưới—chân—chân trời vĩ đại của—của những đám mây, và họ rơi vào vũng lầy, sa vào tội lỗi đó. Nhưng họ đã từng sống ở trên đó dưới Ánh sáng mặt trời. Họ—họ muốn quay trở lại, Chúa ôi. Xin mang họ trở lại tối nay, Chúa ôi. Và nếu có ai đó ở đây chưa bao giờ làm chứng được ở trên đó, và biết rằng...

²⁴³ Tất cả những tên lửa ở đây và mọi thứ diễn ra đều hoàn toàn phù hợp với Lời của Ngài, thật chính xác như cách mọi thứ được cho là sẽ xảy ra. Và chúng con thấy rằng thế giới giáo hội họ đã làm như thế nào. Chúng con—chúng con chỉ thấy—thật giống như trong thời Nô-ê, y như trong thời Sô-đôm, thật chính xác những gì Chúa Jêsus đã phán sẽ xảy ra; những đợt thủy triều; cách phụ nữ sẽ đi đứng và ăn mặc như thế nào, và cách họ sẽ tọc mạch như thế nào, và—và đi với cách họ làm, và nhảy múa và uốn éo, và mang...chính xác như những gì nhà tiên tri đã nói. Đúng như những gì Đa-ni-ên đã nói, “Sắt và đất sét không thể trộn lẫn với nhau.” Và, ồ, mọi thứ, nó đã được ứng nghiệm, Chúa ôi. Chúng con đang ở ngay thời kỳ cuối cùng. Bóng

tối đang buông xuống, Chúa ôi. Đèn đỏ đang nhấp nháy, chuông đang reo.

244 Ôi Chúa, xin cho dân Chúa nhận biết rằng Thiên sứ sẽ sớm đặt chân xuống đất và biển và giơ tay Ngài lên và nói, “Thời gian sẽ không còn nữa!”

Rồi Ôi, thật là một tiếng khóc than và rên rỉ,
 Khi những người hư mất được kể về số phận
 của họ;
 Họ sẽ kêu khóc với những tảng đá và những
 ngọn núi,
 Họ sẽ cầu nguyện, nhưng lời cầu nguyện đã
 quá muộn.

245 Bây giờ là ngày cứu rỗi. “Ai có tai hãy để người ấy nghe điều Thánh Linh phán cùng các hội thánh.” Xin nhậm lời, Chúa ôi.

246 Xin cho không có một người nào ở đây vắng mặt vào ngày Cát Lên đó. Xin cho chúng con được tràn đầy tình yêu Đức Chúa Trời và Thánh Linh của Chúa cho đến nỗi Đức Thánh Linh sẽ đón chúng con đi với những người đang chờ đợi, hoặc ngay cả khi chúng con sẽ yên nghỉ trong sản nghiệp của mình. Như Ngài đã phán với Đa-ni-ên, “Hãy đi con đường của người, hỡi Đa-ni-ên, vì người sẽ nghỉ ngơi. Nhưng vào ngày đó người sẽ đứng trong sản nghiệp của mình.”

247 Ôi Chúa, Ngài đã phán, “Những người dốt đem nhiều người về...từ tội lỗi về sự công bình sẽ sáng láng như các ngôi sao đời đời mãi mãi.” Thật là một ngày tuyệt diệu! Nhưng những kẻ ác sẽ bị từ chối trong sự hủy diệt. Ôi Chúa, xin làm cho con người nhận ra vị trí của họ ngay bây giờ trong đời sống, để họ có thể quay về với Đấng Công Bình trước khi quá muộn mãi mãi. Xin nhậm lời, Cha ôi.

248 Bây giờ chúng ta cúi đầu trong giây lát, trong lời cầu nguyện kết thúc, có người nào muốn được nhớ đến không, hãy nói, “Anh Branham, tôi giơ tay, không phải với anh mà với Chúa. Xin Chúa thương xót tôi và tôi sẽ có mặt trong ngày đó, được rửa sạch trong Huyết của Chiên Con”? Xin Chúa ban phước cho anh chị em. Xin Chúa ban phước cho anh, anh, anh, chị, chị, nhiều bàn tay.

249 Bây giờ, lạy Cha Thiên Thượng là Đức Chúa Trời, xin ban phước cho mỗi, một người. Ngài đã nhìn thấy bàn tay của họ. Ngài biết tấm lòng của họ.

250 Và chúng con nhận ra, lạy Chúa, rằng chúng con...điều gì đó đang sắp sửa xảy ra. Thế giới đều biết điều đó, họ đang hát những bài hát, và truyền hình đang tràn ngập những bài hát và trò đùa điên loạn. Họ đang làm gì? Giống như một cậu bé huýt sáo trong bóng tối, đi ngang qua một nghĩa địa, sợ chết khiếp, cố gắng làm dịu thần kinh của mình bằng cách huýt sáo. Anh ta chỉ đang tự lừa mình. Vì vậy dân tộc này chỉ cười, nói đùa, đùa giỡn, giống như Nó đã nói rằng sẽ đến lúc họ sẽ làm điều đó, “Họ sẽ từ bỏ Lẽ thật mà quay sáng những chuyện huyền,” và làm thế nào mà “trong những ngày cuối cùng sẽ có những kẻ nhạo báng và cười nhạo,” và những điều này sẽ xảy ra thế nào vào thời kỳ cuối cùng, “nóng nảy, kiêu ngạo, có hình thức tin kính, quay bỏ Lẽ thật,” và chúng con thấy nó ngay bây giờ.

251 Ôi Chúa, xin thức tỉnh mọi người! Xin để họ nhận ra rằng ngay bây giờ họ có thể được bảo đảm rằng họ đã vượt qua sự chết để đến với Sự Sống. Khi chúng ta tiếp nhận Đấng Christ, Đức Thánh Linh, chúng con vượt lên trên thế gian. Rồi chúng con biết mình đã sống lại với Ngài rồi, và chúng con chỉ chờ đợi sự thay đổi đó nơi sự chết sẽ chấm dứt trong cõi phàm trần, những bánh xe nhỏ bé của cuộc đời phàm trần đang quay theo giác quan của chúng con, sẽ được cứu chuộc. Ôi Chúa! Và rồi chúng con sẽ có một thân thể giống như Ngài và sẽ sống Đời đời với Ngài, miền Đất hứa vĩ đại, có Chứng cứ.

252 Đừng để ai bỏ lỡ nó, Chúa ôi. Những ai đã giơ tay lên, nguyện họ (tối nay) được vào Vương quốc. Xin cho khi họ về nhà, có thể người đó nói với vợ mình, “Em yêu, điều gì đó đập vào anh đêm nay”; hoặc vợ nói với chồng, “Anh yêu, em—em cảm thấy thật kỳ lạ.” “Vâng, em yêu, chúng ta hãy quỳ ở đây bên cạnh giường. Chúng ta chưa bao giờ làm điều này trước đây, nhưng chúng ta hãy cầu nguyện tối nay. Chúng ta hãy xin Chúa thương xót và nhóm chúng ta lại. Anh yêu em, em yêu.”

253 Và người—người kia, nam nói với nữ, và họ yêu nhau như thế nào, “Anh—anh—anh muốn được ở trên Thiên đàng với em.

Anh không muốn bỏ lỡ điều đó. Và một ngày nào đó khi chúng ta được chào đón về Nhà và anh sẽ khoác tay em và đi qua những hành lang lớn và những khu vườn Đồi đồi, nơi chiên con và—và sư tử sẽ nằm với nhau, và chó sói và bò—bò cái sẽ nằm với nhau. Và sẽ không còn sự chết và không còn đau khổ nữa. Và khi chúng ta đi qua đó và những bài thánh ca tràn ngập không gian, của các Thiên thần, dàn hợp xướng phía trên chúng ta, khi các Thiên sứ chào đón chúng ta về Nhà, anh muốn ở bên em ở đó, em yêu. Anh—anh yêu em. Có lẽ em đang già đi, anh nhớ em khi anh cưới em, khuôn mặt nhỏ xinh xắn của em.” “Và—và anh, và em nhớ anh, anh yêu, khi anh còn là một thanh niên đẹp trai.”

²⁵⁴ Nhưng tất cả điều này sẽ được khôi phục. Ngài đã vẽ khuôn mặt xinh đẹp của bạn một lần có—bản phác thảo của nó trong tâm trí của Ngài. Ngài có thể vẽ lại nó trên xa kia nơi mà nó sẽ không bao giờ phai mờ. Ôi Đức Chúa Trời, xin cho dân sự biết rằng đây không phải là một giấc mơ hoang đường, nhưng là một—một Sự thật, và Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, ở đây để làm chứng. Lời Ngài trải qua các thời đại đã nói về điều đó. Xin để chúng con nhìn lại và thấy, đọc lịch sử của mình. Và bất kỳ người nào từng làm bất cứ thứ gì trên trái đất đều là người, người kính sợ Chúa, ngay cả với các Tổng thống của chúng con như Washington, Lincoln, và vân vân, *các Giô-suê*, và—và vân vân...*các Mô-i-se*, và những người mà...Con người vĩ đại của thế giới đã là người tin vào điều đó, và đã đóng ấn lời chứng của họ, và chờ đợi sự phục sinh đó. Chúng con có thành quả đầu tiên của nó, Cửa Cầm.

²⁵⁵ Bây giờ con cầu nguyện rằng qua lời cầu nguyện của con Ngài sẽ tiếp nhận những người này bằng lời cầu nguyện của họ và đưa họ vào Vương quốc. Chúng con cầu xin bấy nhiêu điều trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

²⁵⁶ Xin Đức Chúa Trời ban phước cho anh chị em, giàu lòng thương xót cho anh chị em, làm cho khuôn mặt của Ngài tỏa sáng trên anh chị em, và giữ gìn anh chị em, và ban phước cho anh chị em trong mọi phước lành trên Trời.

²⁵⁷ Bây giờ tôi nói điều này, không phải ác ý, nhưng vì tình yêu thương. Tôi cầu nguyện rằng bạn nào mà chưa biết Ngài, rằng gối của bạn sẽ rất cứng đến nỗi bạn không thể ngủ được nữa, thức ăn của bạn sẽ rất hôi cho đến nỗi bạn không thể ăn được nữa, cho đến khi bạn lên ra một nơi nào đó và nói, “Lạy Chúa, xin thương xót con.” Đó không phải là mong muốn bất cứ điều gì sai trái với bạn. Đó là vì lợi ích của anh chị em, thừa anh em, chị em. Tôi chỉ cầu nguyện để nó sẽ là như vậy cho anh chị em.

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Cho đến lúc dưới chân Chúa chúng ta gặp nhau; (cho đến lúc chúng ta gặp nhau!)

Cho đến lúc chúng ta gặp nhau! Cho đến lúc chúng ta gặp nhau!

Chúa dẫn đưa anh tận khi ta trùng phùng!

Chúa dẫn đưa anh tận khi ta trùng phùng!

Bởi sự hướng dẫn cố vấn của Ngài, nâng đỡ anh,

Đập tan những con sóng đe dọa trước mặt anh;
Chúa ở cùng anh tận đến khi chúng ta trùng phùng...

²⁵⁸ Bây giờ giống như những ngày xa xưa, chúng ta hãy bắt tay với ai đó bây giờ.

Cho đến lúc chúng ta...

Lạy Chúa Jêsus, xin làm cho...?...toàn bộ, lấy sự nhiễm trùng ra và ban cho anh ấy khỏe mạnh, Chúa ôi, trong Danh Chúa Jêsus.

Cho đến lúc dưới chân Chúa chúng ta gặp nhau; (cho đến lúc chúng ta gặp nhau!)

Cho đến lúc chúng ta...?...

Cho đến lúc chúng ta...

...tại chân Chúa Jêsus...

²⁵⁹ Anh chị em có nhớ chúng ta đã từng hát những bài hát đó không? Chúng ta hãy... Và bài này chúng ta đã từng hát, nhiều năm trước, tôi không biết có bài nào ở đây hay không, khi chúng

ta từng nắm tay nhau quanh một cái lò cũ ở đây, và bùn trên sàn nhà. Anh chị em nhớ điều đó không? Chúng ta sẽ hát:

Ta bước lên Si-ôn nào,
Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
Ngắm Si-ôn ta hằng hái bước tới,
Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

²⁶⁰ Anh em biết trong Thiên hy niên Si-ôn sẽ là gì không? Sẽ có một Ánh sáng trên Si-ôn, và nó sẽ là bóng của mặt trời vào ban ngày và như là Ánh sáng vào ban đêm, vì ở đó sẽ không có ban đêm. Ô, chao ôi!

Những cánh đồng của Si-ôn
Một ngàn sự êm dịu thiêng liêng
Trước khi chúng ta đến được Ngôi trên Trời đó,
Trước khi chúng ta đến được Ngôi trên Trời đó,
Hay bước đi trên đường phố bằng vàng,
Hay bước đi trên đường phố bằng vàng.

Tất cả cùng nhau bây giờ:

Ta bước lên Si-ôn nào,
Ô, Si-ôn đẹp đẽ, đẹp đẽ;
Ngắm Si-ôn ta hằng hái bước tới,
Thành xinh đẹp ấy của Đức Chúa Trời.

²⁶¹ Tôi thật sự thích bài đó, tôi chỉ nghĩ rằng nó rất hay. Bây giờ, anh em không thích những bài hát thời xưa đó sao? Tôi nghĩ nó hay hơn rất nhiều so với thứ này mà ngày nay chúng ta gọi là bài hát. Tôi thật thích điều đó. Và tôi đã từng hát một bài hát cổ trong nhà thờ, anh em có nhớ không:

Có chỗ, có chỗ, vâng, có chỗ,
Có chỗ tại Nguồn cho bạn.

²⁶² Ô, chao ôi! Những bài hát hay, xưa kia, tôi tin rằng ngài bút đã được hướng dẫn bởi Đức Thánh Linh, người đã viết những bài hát đó.

Chúa ôi, cho con càng gần, càng gần Chúa hơn!
Dẫu phải mang cây thập tự làm sống lại con.

²⁶³ Tuy nhiên, Charles Wesley và những tác giả vĩ đại đã viết những bài hát như thế, họ là những nhà thơ. Thật đẹp, tôi chỉ

nghĩ rằng chúng rất hay. Và sau đó chúng tôi đã từng...Hãy nhớ rằng:

Hỡi Đất Có Chồng, Đất Có Chồng xinh đẹp,
 Khi tôi đứng trên ngọn núi cao nhất,
 Tôi nhìn ra biển,
 Nơi những dinh thự Ngài đã chuẩn bị cho tôi.

²⁶⁴ Anh em có nhớ lần đầu tiên Thiên sứ đó của Chúa hiện xuống trên sông không? Chúng ta đã hát:

Tôi đứng trên bờ sông Giô-đanh đầy bão tố,
 Và tôi nhìn với ánh mắt khát khao,
 Về phía miền đất xinh đẹp và phước hạnh Ca-
 na-an,
 Nơi tài sản của tôi nằm ở đó.

Tôi được định sẵn cho miền đất hứa đó,
 Ai sẽ đến và đi cùng tôi?
 Tôi được định sẵn cho miền đất hứa đó.

²⁶⁵ Trong khi chúng ta đang hát bài đó, một Tiếng nói vang lên từ trên trời, và ở đây Trụ Lửa vĩ đại đó đang cuộn xoáy giáng xuống ngay và nói, “Như Giăng Báp-tít được sai đến để dọn đường cho sự đến lần thứ nhất của Ngài, người có một Sứ điệp dọn đường cho lần đến thứ Nhì.” Nhìn xem nơi nó đã đi. Đó là ba mươi một năm trước. Hãy xem Nó đã đi đâu từ lúc đó, khắp thế giới trong ngọn lửa phục hưng. Và bây giờ chúng ta thấy nó nguội đi. Thì giờ đã gần.

²⁶⁶ Bây giờ chúng ta hãy cúi đầu, ghi nhớ tất cả các thông báo.

²⁶⁷ Đấng Chấn Chiên Vĩ Đại của bầy, mà chúng ta trông đợi sẽ đến vào một ngày nào đó, lòng của chúng ta đang mong mỗi giờ phút đó khi chúng ta sẽ thấy Ngài. Một hôm Ngài ngồi trên núi và Ngài đã dạy dân Ngài, Ngài phán, “Hãy cầu nguyện theo cách này:”

Lạy Cha chúng con ở trên Trời, Danh Cha được
 Thánh.
 Nước Cha được đến. Ý Cha được nên ở đất, như
 ở Trời.

Xin cho chúng con hôm nay đỡ ăn đủ ngày.
 Và xin tha tội cho chúng con, như chúng con
 cũng tha kẻ có lỗi với chúng con.
 Và xin chớ để chúng con bị cám dỗ, song
 cứu chúng con khỏi điều ác; vì Vương quốc,
 quyền năng và sự vinh hiển, đều thuộc về
 Cha đời đời. A-men.

268 Kinh Thánh nói, “Và họ hát một bài thánh ca và đi ra.”

Mang Danh Jêsus với anh,
 Hỡi ai sống trong lao khổ và ưu sầu;
 Danh ấy sẽ ban sự vui mừng và an ủi,
 Danh này chớ quên trong mọi nơi.
 Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng!
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời;
 Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng! (Thật dịu dàng!)
 Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

269 Điều đó nghe chẳng đẹp sao? Chỉ một lần thôi, một lần đây
 và đó, và nghe lại khi chúng ta hát:

Nhờ Danh Jêsus ta đến cúi đầu,
 Sấp mình nơi chân Ngài, (Hiểu không?)
 Vua của các vua trên Trời chúng ta sẽ tôn cao
 Ngài,
 Khi hành trình của chúng ta được hoàn tất.

Ồ, điều đó chẳng tốt đẹp sao? Chúng ta hãy xem:

Mang Danh Jêsus với anh,
 Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
 Khi những cám dỗ đến xung quanh anh,
 Cứ kêu Danh Thánh trong lời cầu nguyện.
 (Hiểu không?)

Ồ Danh tôn quý! Chúng ta hãy hát bài đó:

Mang Danh Jêsus với anh,
 Như cái khiên che mọi bẫy lưới;
 Khi những cám dỗ vây quanh bạn,
 Kêu Danh Thánh ấy trong lời cầu nguyện.

Ô Danh tôn quý, (Danh tôn quý!) Ô thật dịu dàng!
(Ô thật dịu dàng!)
Hy vọng của đất và niềm vui của Trời;
Danh tôn quý, Ô thật dịu dàng! (Thật dịu dàng!)
Hi vọng ở đất và mừng vui ở Trời.

²⁷⁰ Bây giờ, xin chúng ta cúi đầu, mục sư của chúng ta sẽ cầu nguyện kết thúc buổi nhóm. Xin Chúa ban phước cho anh, Anh Neville.

HỎI VÀ ĐÁP VIE62-0527

(Questions and Answers)

LOẠT BÀI CÁCH XỬ SỰ, TRẬT TỰ VÀ SỰ DẠY DỖ CỦA HỘI THÁNH

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 27 tháng Năm, năm 1962, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2023 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org